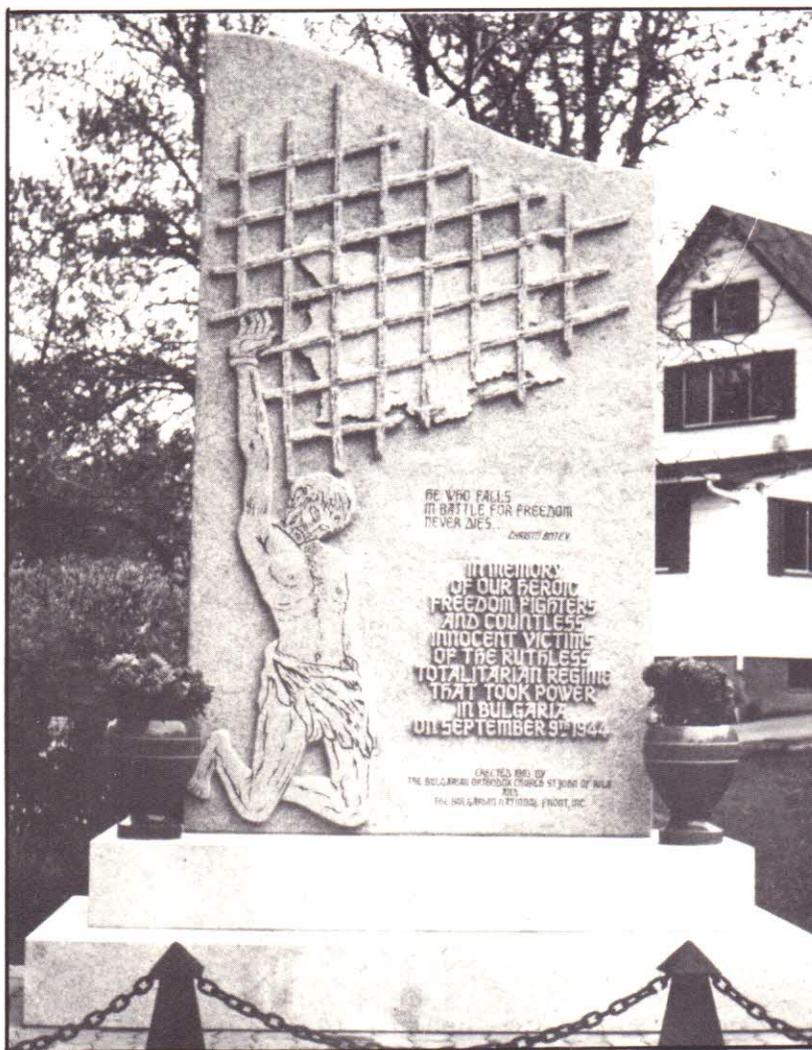

БОРБА®

*Паметникът за избиените от комунистите
наши братя в България*

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

AUGUST 1983

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

СТРУМИШКАТА ПЕТОРКА

Преди 32 години, на 13 Августъ 1951 година, бѣха избити отъ Сърбо-комунистическата милиция по най-жестокъ начинъ петима студенти отъ Струмица, само защото не се отказаха отъ Българското си име и народностъ и милѣеха да видятъ Родината си Македония свободна.

Още презъ 1944 година Титовата УДБА разстрелва публично 20 младежи, които отказватъ да се биятъ на фронта. Презъ 1946 година се устройватъ множество ученически процеси противъ членоветъ на ВМРО. Много отъ ученицитъ забѣгватъ задъ граница, но още повече биватъ арестувани и избивани. Едни отъ водачитъ на младежитъ патриоти, всички отъ Струмица сѣ:

МАРКО ХР. ПЕЦЕВЪ, 23, завършва Струмишката Реална Гимназия и следва въ Скопие въ Педагогическата академия. Осъжданъ на строгъ затворъ, като членъ на ВМРО.

ГЕОРГИ Т. ЯРЖМОВЪ, 22, Следва 2 години геология въ Бѣлградския университетъ. Още като малолѣтенъ осъжданъ на тежка каторга.

БОРИСЛАВЪ Д-РЪ БЪЛЕВЪ, 22, Студентъ по физика в Загребския университетъ.

ГЕОРГИ Т. КОСТУРАНОВЪ, 22, Следва 2 години Икономика въ Загребския университетъ

СТЕФАНЪ К. ТОПЧЕВЪ, 19, първа година студентъ въ Загребския университетъ.

Подмамани отъ предатели, че ще ги прекаратъ на свобода презъ Гръцката граница, тѣ попадатъ въ скроена клопка отъ Удбаши, които, следъ нечовѣшки мъчения жестоко ги избиватъ. Случайно, единъ турчинъ свидетелствува за тѣхната кончина: "...отрѣзват ушитъ на Яржмовъ, промушватъ на 7 мѣста Бѣлевъ, чупятъ прѣститѣ на Топчевъ и грѣбнака на Костурановъ, вадятъ очитѣ на Пецевъ". Натоварватъ тѣлата имъ въ сандѣци предварително подготвени, и ги закарватъ въ Струмица. Народътъ се научава за мъченицитъ и цѣлия градъ се стича да ги посрѣшне. Накарватъ стария Д-ръ Бѣлевъ да направи аутопсия на избититѣ, между които е и неговия синъ.

На погребението се стичатъ надъ 10,000 души отъ Струмица, всички плачатъ, плаче цѣла Македония за своитѣ свидни синове.

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

MAILING ADDRESS:

P.O. BOX 59240 CHICAGO, ILL. 60659, U.S.A.

Основателъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Редакторъ: Д-ръ Георги Паприковъ.

Година 32, брой 1.

Книжка осемдесетъ и седма.

Августъ 1983.

БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ И КОМУНИСТИТЪ.

Д-ръ Георги Паприковъ
Председетелъ на Българския Националенъ Фронтъ

Както вълцитъ, така и комуниститъ си мѣнятъ често козината, но характера - никога. Максималниятъ догми и Лениновата тактика сеприлагатъ неотмѣнно вече отъ 65 години насамъ. Терорътъ, подъ една или друга форма остава все още главното оръжие за постигането на тѣхнитъ цели. Понѣкога той е прикритъ, въ други моменти се проявява най-брутално. Въ комунистическия "Държавенъ вестникъ" вече за десети пътъ се обявява амнистия, съ която се канятъ българскитъ емигранти да се завърнатъ въ "Майката родина". Докато до неотдавна тѣ биваха наричани: "родоотстъпници", "фашистки изверги", "крвоолоци" и пр. и биваха осъждани задочно на смъртъ, днесъ сжшитъ тѣзи емигранти сж "мили съотечественици, случайно живѣещи въ чужбина". За тѣхъ майката Родина широко е отворила своитъ обятия и още по-широко каситъ си за презрѣната отъ тѣхъ Западна валута, която емигрантитъ ще донесатъ.

Комунистическата пропаганда промѣни и името на тѣхното милиционерско списание "СЛАВЯНИ", което сега се натрапва на българскитъ емигранти подъ новото име "РОДОЛЮБИЕ". За какво родолюбие могатъ да говорятъ комуниститъ, когато тѣ сж, споредъ тѣхното учение, заклети интернационалисти. Тѣхната "родина" е цѣлия свѣтъ, а братъ имъ е всѣки пролетарии отъ Виетнамъ или Никарагуа. Въ София ще се строи "Домъ на българитъ живѣещи въ чужбина" - страхуватъ се да кажатъ "на емигрантитъ". За този домъ тѣ събиратъ средства отъ изпратенитъ въ чужбина агенти на Държавна сигурностъ които обикалятъ комунистическия български църкви и църковни дружества - добре организирани шпионски гнѣзда, но посѣщавани само отъ нѣколко наивни бабички и разни полу-интелигентни нашенци, кждето могатъ да пиятъ кафе и разни пиячки безъ пари. А отъ тѣзи емигранти, които посѣщаватъ България тѣ съ праздни ласкателства, съ унизителни ржколизания на разничервени величия, съ медалчета и разни тенекиени дрънкулки, успѣватъ да изнудятъ помощи за този домъ, който не е нищо друго, освенъ поддѣление на Държавна сигурностъ, за по-добре контролиране на туриститъ.

Другъ начинъ за създаване връзки и контролъ на емигранти е чрезъ уреждане на търговски срѣщи съ голѣми обещания за специални сдѣлки, които до сега никога не сж били реализирани. Една подобна срѣща за привличане на търговци за български стоки се е състояла въ двореца на посланика Стоянъ Жулєвъ въ Вашингтонъ, която завърши съ пълно фиаско, въпрѣки пищната трапеза и тлѣсти обещания. Тази срѣща бѣ последвана отъ друга една пишманъ-альшъ-веришъ конференция въ София презъ Май 1983, на разноси, разбира се, на галантното Българско правителство.

Една от новите трансформации на комунистическата пропаганда, с цел да представят своя "миролюбив" характер и подмамат света, с т.н. "Културни връзки" и размъна на "Научни работници" с Западните страни. Поради наивност или криво-разбрана демокрация, Американските научни институти и Университети организирват взаимни Конференции, които би тръбвало да имат чисто научен характер. Комунистическото правителство използва името и престижа на най-видните български историци, филолози, лингвисти, които изпраца на Запада, разбира се, заобиколени от дузина ченгета. Тъзи истински корифеи на Българската наука се червят като четат своите реферати, написани или цензурирани от Държавна Сигурност. Такива симпозиуми станаха напоследък в Бостон, Вашингтон, Лос Анджелис и, разбира се, в България. На тези псевдо-научни сборки присъствуваха почти никакви американци, а само една шепа българи-подлизурци, чакащи да им дадат да оближат нъкоя паница.

Особен интерес българските комунисти имат към най-новите технически постижения на С.А.Щ. Не е случайно, че Българския посланик Стоян Жулєв нъма никакво дипломатическо или юридическо образование, а е високо квалифициран електронен инженер. Българската легация гъмжи от електронни техници и инженери, прикрити, като шофьори, секретари, журналисти и пр., които постоянно сноват до Калифорния, гдето е центъра на електронната индустрия на Америка. Там тъ се стараят да завервуват наивни емигранти като доносчици или шпиони, особено такива, които работят в тази индустрия.

В България, дори и най-способните и най-надарените хора изнемогват икономически, поради условията на които сж подложени от всесилната комунистическа партия. От друга страна, емигрантите, при един свободен живот, с труд и постоянство достигат лесно до едно добро материално и обществено положение, заемайки дори важни икономически и политически постове в живота на страната. Ето защо, комунистите сж носочили своите усилия да привлечат с плитки и ефтини примамки българските емигранти. Чрез ласкателства - нъма вече умразните им "Народни предатели" -, обещания за сдълки или "гарантирани" посещения в България, тъ се стремят да ги замотаят в своите мрежи и след това да ги използват против новата им Родина, която им е дала подслон и свобода. Търговски връзки на емигрантите с комунистическите власти могат да бъдат оправдани само, ако сж в услуга на антикомунистическата борба!

Напоследък комунистите отвориха вратите на мнозина български емигранти да посетят Родината, а също и много близки на избъгалите да дойдат в чужбина на свиждане. Това бъ направено, както под натиска на Западната общественост, така и с надеждата, че тези "хуманни" прояви ще създадат условията България да бъде обявена за "Предпочетена" нация, което би облекчило тежестта на техните международни заеми, от които само дълга към С.А.Щ. надминава 3,200,000,000 долара!

Има два вида емигранти, които гостуват в България: едините сж политическите, които отиват да видят близките си в Родината. Тъ предпазливо, но твърдо, проповядват демократичните Западни идеи. Понъкога биват викани в Държавна Сигурност на "приятелски разговори", биват следени от ченгета, разпитвани и претърсвани на границата и дори недопускани да влзат в страната. Разбира се, за тях предварително комунистическите църковни общини и църкви на Запада сж се погрижили да пратят съответните сведения до легациите или направо до Милицията. Съ това, изпратените червени попове оправдават и заплатите си от България. Другият тип посетители сж тези, които сж препоръчани от комунистическите църкви и консулства. Тъ свободно се ширят в страната, често биват богато гощавани и развеждани от "Славянския комитет" или други подобни комунистически организации. Въпреки всички, обаче, всички, които отново се върнат в Западните страни, остават разочаровани от психозата на подтиснатост, от мизерията, от арогантността на властите, липсата на етика и човъшко достойнство. Един интелгентен американец посетил неотдавна България се очудваше, че не е бил могъл да срещне нито един човък, който да се усмихва!

Дейността на комунистическите агенти въ Западните страни и връзките имъ съ нѣкои емигранти, не сж въ никой случай тайна за административните власти на страните. Въ Франция, Италия, Германия, па и въ С.А.Ш доста отъ тѣзи шпиончета - църковници, единъ по единъ осъмнаха по затворите на съответните държави.

Всеизвестно е вече, че поддѣления на Българската комунистическа партия сж дълбоко замѣсени въ международни сдѣлки съ наркотици, контрабандно оръжие, краджи отъ голѣмъ мащабъ, отвлечения и убийства на изтъкнати лица. На Запада е напълно ясно разложителната подмолна дейность на Софийското комунистическо правителство въ Свободните страни и тѣхната заангажираность съ т.н. "освободителни" войни. До 1944 година нито единъ български войникъ не бѣ се билъ на чужда земя за чужди интереси. Въ по-малко отъ 40 години, червените узурпатори пратиха стотици хиляди български синове да умиратъ по далечни страни. Тѣ пратиха окупационни групи въ Чехо-Словакия, Авганистанъ, войски въ Виетнамъ и Кореа. Съветници и инструктори сж плъзнали изъ Куба, Виетнамъ, Камбоджа, Никарагуа. Българските комунисти снабдяваха доскоро съ оръжие и двете страни при гражданските размирици въ Турция, за да дестабилизируютъ тази страна и я направятъ лесна плячка на комунизма.

Транспортни камиони кръстосватъ Европа и Арабските страни, и вмѣсто да докарватъ необходимите стоки за българското стопанство, изнасятъ наркотици и контрабандно оръжие. Известно е, че цѣлата тази дейность се ръководи отъ държавното предприятие "Кинтекс", а центъръ на търговията съ наркотици е новия японски хотелъ "Ню Отани" въ София. Българските власти отказватъ официално да сътрудничатъ на международните антинаркотични организации, като сж превърнали нашата страна на единъ отъ главните центрове на свѣтовния гангстеризъмъ и тероризъмъ. Не е за очудване, че днесъ престижа на България и на българския народъ е падналъ до най-ниско ниво.

По свѣтовните вестници, въ статии и карикатури българинътъ е представенъ като най-доленъ контрабандистъ или шпионинъ, забиващъ ножъ въ гърба на своята жертва. Въ сжщность, това отговоря на истината, като се има предвидъ редицата терористически акции, чиито главни изпълнители сж все отъ българо-комунистически произходъ. Българската Комунистическа партия, следъ кървавите вакханалии около 9 Септемврий 1944 година, когато избиха надъ 100,000 български граждани, следъ робското блюдолизничество къмъ "Голѣмия братъ", следъ предателството къмъ нацията по въпроса за Македония, достигна най-ниската точка на падение въ своята незавидна история.

Дългъ на всеки български емигрантъ е да изясни предъ външния свѣтъ, че нашия народъ нѣма нищо общо съ гангстерите-комунисти, и че българския народъ стана първи жертва на кървавия комунистически тероръ. А тѣзи, които явно или тайно подържатъ връзка съ поробителите, контракуватъ съ тѣхъ, услужватъ на тѣхните "търговски" и "църковни" дейности на Западъ, време е и тѣ да си дадатъ отчетъ за моралната отговорность, която поематъ не само предъ себе си, но и предъ Българския народъ и Свободния свѣтъ. Баснята за сжществуването на "добри" комунисти или "идеалисти" трудно ще може да убеди нѣкого. Нѣма мѣсто за "идеалисти" и "добри" тамъ, където стоката е хероинъ и динамитъ, а заплащането - атентати и убийства!

Да се наричашъ емигрантъ, това е гордость! Емигрантите сж хора, които се борятъ за свобода и правда на поробената на Родина. Да колаборирашъ съ поробителите и тѣхните агенти, независимо дали тѣ носятъ милиционерска униформа или попско расо, да вършишъ доносничество или шпионажъ въ най-невинна форма, това е подлость и предателство къмъ страната, която ти е дала приютъ, работа и свобода, а сжщо и къмъ Стария край, където си роденъ и израстналъ и отъ където си нелегално избѣгалъ да търсишъ свобода и хлѣбъ!

Па да не се забравя, че: "Гдето дума не помага, тамъ играе и тояга!".

Георги Петровъ
Кливеландъ, Охайо, С.А.Щ.

Непоследък българското име се разнесе като зъл Оракъл по цѣлия свѣтъ, включено въ категорията на нечестивитѣ, нѣщо, което никога не е бивало до сега. Скромнитѣ, мирнитѣ, трудолюбивитѣ българи като че ли отъ единъ път изчезнаха, замѣнени съ нѣкаква нова категория хора отъ български произходъ. Особено прави впечатление характерътъ и моралното съдържание на много отъ новопристигащитѣ емигранти. То започва съ тѣхното обществено невъзпитание и стига до индивидуалната стойностъ на личността изразена въ единността на "азъ" и завършва съ едно грозно и порицаващо обособение въвъ вида на личната лъжечовѣшка форма.

Цѣлото културно и образователно оформление на тѣзи нови хора "българи" предизвиква тревога по бъдещето, поради отражението му върху идващитѣ генерации. Новото комунистическо общество е едно неразгадаемо творение на безправната теория за надмощие, изкалъпена въ удобствата на комунистическитѣ управници, придружаващи всевластието и безотговорността. Тежко обяснимо се явяватъ фактитѣ отъ живота на хората днесъ въ България. Малкитѣ заплати, и безплатнитѣ трудови изпълнения вънъ отъ опредѣленото работно време сж мѣрката на безправенъ деспотизъмъ и унижение на човѣка, като членъ на едно модерно общество на ХХ вѣкъ. Безправие то неволно вълича хората въ кръгътъ на безкруполния водовъртежъ, отъждествяванъ единствено само съ ропотъ и безразличие къмъ обществена отговорностъ.

Съществуващото всестранно изнудване на народа е сътворило новия комунистически човѣкъ на "безкруполенъ индивидъ", който намира утѣха въ собствената си личностъ въ съзаклятието съ дявола. Отъ тукъ, колкото единъ индивидъ е по-безкруполенъ къмъ останалитѣ членове на обществото, толкова той става по-удобенъ за управницитѣ-комунисти. Тѣзи създадени отъ комуниститѣ характери сж образа на бруталността, на незначитане на човѣшкитѣ права, нарушили напълно правата на индивидуалното съществуване. Алчността за надмощие върви наредъ съ бруталнитѣ междинни отношения, всѣващи страхъ отъ загуба на позиции, което отъ своя страна прави "комунистическия индивидъ" на "ненуждна обществена играчка", употребена единствено за запълване функцията на партиината диктаторска машина.

Въ тази обществена устрйока, при която на човѣшкия индивидъ сж отнети вроденитѣ качества: да мисли независимо, да реагира съответно на необходимостта и явленията, да се радва, да жали и твори свободно, да търси нови форми за изграждане и допълни недостатъкътъ до нивото необходимо за нормаленъ животъ и творчество всички нови форми, породени отъ ограниченията, и плодъ на стремежа за самосъхраняване на индивида обикновено бързо се развиватъ въ най-негативни насоки. Най-често срѣщаната форма, която обхваща грамадната частъ отъ комунистическото общество е сѣдуктивната форма - лъжата. Друга, сжко така силно изразена форма е паралогизма - измамата и кражбата.

Недостигътъ на храна, оскъдицата на облекло, несъстоятелността на облекчително забавление и забраната на личната логична мисъл изразена публично, водятъ до човѣшко безличие и угодничество къмъ "висшата" партиина класа. Отговорностъ за негативно преобразеното явление на подрастващото комунистическо общество въ този случай нѣма. Обикновено политика и икономика вървятъ нераздѣлно съпровождани отъ абсолютизма на резултатитѣ. Чувствителниятъ нервъ въ този паралелъ е облагодоряванъ само отъ плодородностъ, благоденстващо действаща върху индивида и обществото. Съ една речъ казано: днешното комунистическо обществено възпитание, подлага подрастващитѣ поколения на непознати за човѣчеството експерименти, направило отъ тѣхъ "живи работи" - машини безъ душа, безъ моралъ и безъ каквато и да е била човѣшка отговорностъ, обрекло на онеправдание тѣзи нещастни същества.

ТЪРЖЕСТВЕНО ОСВЪЩАВАНЕ НА ПАМЕТНИКА ИЗДИГНАТЪ ВЪ НИАГАРА ФАЛСЪ

ВЪ ЧЕСТЬ НА БЪЛГАРСКИТЪ ПАТРИОТИ - ГЕРОИ, КОИТО ДАДОХА ЖИВОТА СИ ВЪ

БОРБАТА ПРОТИВЪ КОМУНИЗЪМА ЗА СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ.

Преди две години Българският Националенъ Фронтъ, Инк., и Българската Православна Църква "Св.Иванъ Рилски" въ Ниагара Фалсъ, Канада подѣха инициативата да се построи паметникъ въ честъ и паметъ на всички наши сънародници, паднали въ борбата противъ комунизъма за свободата на България. Следъ като се направиха първитѣ проучвания и сондажи, бѣ съставенъ Комитетъ съ задача да събератъ средства, да се купи мѣсто, да се взематъ съответнитѣ разрешения отъ властитѣ, да се изработятъ проектитѣ и накрая да се издигне паметника. Комитета се учреди въ следния съставъ: Протоиерей отецъ Тома Кобаковъ, Маринъ Стояновъ - Председателъ на Църковното Настоятелство, Д-ръ Ангелъ Тодоровъ, Инж. Ангелъ Гандерски и Цоню Градинаровъ отъ страна на Б.Н.Ф., Георги Симеоновъ, строителъ, подпомогнати отъ Презвитера Катерина Кобакова и г-жа Изолда Тодорова и разбира се, отъ още много други български емигранти. На апела за помощи, издаденъ отъ Българския Националенъ Фронтъ и разпратенъ до много български емигранти по свѣта, донесе необичайно бърже отлични резултати - необходимата сума бѣ събрана! Отъ всички крайща на свѣта, най-много скромнитѣ нашенци изпратиха своята лепта, много рѣдко богатитѣ емигранти прибавиха нѣщо къмъ фонда.

На 8 Май 1983 на връхъ на нашия Великденъ и близо до Гергьовденъ стана тържественото освѣщаване на паметника, изграденъ точно предъ Българската Църква. Черковната служба почна точно въ 10 часа и въпрѣки проливния дъждъ църквата се препълни съ богомолци. Следъ службата за Великденъ и Гергьовденъ множеството се

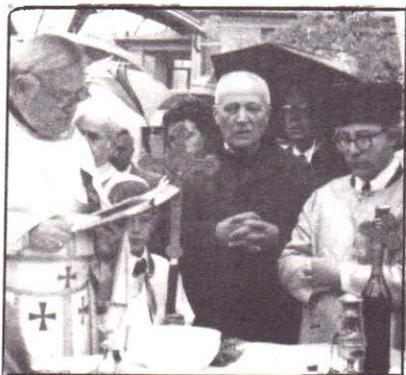

Д-РЪ ДОЧЕВЪ ОТКРИВА
ПАМЕТНИКА.

отпрати предъ паметника, начело съ Кръста и Хоругвитѣ, където Мастера на Церемонията г.Н. Стояновъ покани Почетния Председателъ на Б.Н.Ф. Д-РЪ ИВАН ДОЧЕВЪ съ помощници Д-ръ Борисъ Ганчевъ и Иванъ Чортовъ да откриятъ паметника. Въ кратката си речъ Д-ръ Иванъ Дочевъ каза:

"...Този паметникъ е доказателство, че имената на нашитѣ герои, дали живота си за свободата на България, никога не ще се забравятъ! Този паметникъ е доказателство, че Българския народъ не е забравенъ въ неговото робство и че никое подтисничество не е вѣчно. Скоро ще изгрѣе свободата надъ Родината!"

извършиха Църковната служба по освещаването и като го поръси съ Свѣтена вода произнесе пламенно слово: "...тукъ, предъ този паметникъ, всѣки ще може да запали свѣщица за неговитѣ близки, загинали мъченически въ Стария край или починали далечъ отъ него". Бѣха положени венци отъ: Българския Националенъ Фронтъ, Църквата

СВЕЩЕНИЦИТЪ ОСВЕЩАВАТЪ
ПАМЕТНИКА

"Св.Иванъ Рилски" - Ниагара Фалсъ, отъ Църквата "Св.Иванъ Рилски" - Мелбърнъ, Австралия, Основателитѣ-членове на Македоно - Българската Църква "Св.Троица" - Торонто, Запасното Войнство въ Изгнание - Германия, и отъ още много други Организации и частни лица.

Следъ това говори Кмета на града г.Уейнъ Томпсонъ, който между другото каза: "...гордъ съмъ, че съмъ между Васъ сплотени около Църквата и Организацията, тачещи вашитѣ герои паднали въ борбата противъ подтисничитѣ!"

Отецъ Кобаковъ покани множеството да взематъ участие въ тържеството и обѣда въ залата на "Оптимистъ Клубъ" приготвено отъ женската секция при Църквата.

КМЕТА УАЙНЪ ТОМПСОНЪ
НИКОЛА СТОЯНОВЪ

Отъ всички краища на Шатитѣ и Канада се стекоха родолюбивитѣ емигранти за да присѣтствуватъ на това общобългарско тържество. Всички членове на Църквата бѣха тамъ заедно съ семействата си, начело съ дѣдо Тодоръ Тричевъ, основателътъ и Председателътъ на Църковното Настоятелство Маринъ Стояновъ. Масово се бѣха стекли българитѣ отъ съседнитѣ градове: отъ Торонто пристигна голѣма група начело съ Инж. Ангелъ Гандерски, Д-ръ Ангелъ Тодоровъ, Цоянъ Градинаровъ, Иванъ Калайджиевъ, Георги Симеоновъ, Никола Марковъ, Василь Ивановъ, Толо Златковъ, Никола Гаджевъ, всички съ семействата си. Отъ Ню Йоркъ - Д-ръ Иванъ Дочевъ, Никола Стояновъ, Петъръ Николовъ и др. Отъ Бъфало: Миро Герговъ, а също и голѣма група отъ организацията на Земеделцитѣ, начело съ Димитъръ Валиевъ, отъ Лосъ Анджелесъ г-жа Дора Габенска, отъ Чикаго група начело съ Д-ръ Сирано Сяровъ, отъ Калгари Д-ръ Борисъ Ганчевъ, отъ Детройтъ Д-ръ Иванъ Гаджевъ, Димитъръ Николов отъ Отава, Георги Петровъ отъ Кливеландъ, Гюро Мутафовъ отъ Съдбъри, Димитъръ Мишевъ отъ Южна Каролайна, група отъ Ниагара Фалсъ начело съ Иванъ Чортовъ и още много и много български патриоти.

Повече отъ 400 души присѣтствуваха на тържеството в голѣмата зала. На главната маса бѣха почетнитѣ гости: Кмета на града - Уейнъ Томпсонъ, Народнитѣ Представители: Макъ Байнъ, Смитъ Фенелъ, Килгуръ и Винсентъ Карио заедно съ госпожитѣ си, Тодоръ Тричевъ - основател на Църквата, Д-ръ Иванъ Дочевъ - Почетенъ Председател на Б.Н.Ф., г-жа Дора Габенска - Председателка на Българскитѣ Поети и Писатели въ Изгнание, Анте Марковичъ - Председател на Обединенитѣ Хървати, г-жа Софи Коларова - Председателка на Основателитѣ на Българската Църква "Св.Тройца" въ Торонто, Отецъ Берто Драгичевичъ - Прелатъ на Хърватитѣ, Отецъ Георги - отъ Бъфало, Буй Баусънъ - Председател на поробенитѣ отъ Комуниститѣ народи, Председателътъ на "Свободенъ Виетнамъ".

"СЪЕДИНЕНИТО ПРАВИ СИЛАТА"

Въ единъ часа следъ обѣдъ, ръководителътъ на тържеството Никола Стояновъ покани Народнитѣ Представители г.г. Алъ Макъ Бейнъ и Винсентъ Карио да произнесатъ своитѣ речукато преди това бѣха изсвирени Кандииския Националенъ Химнъ и Шуми Марица. И двамата Народни Представители отъ името на Кандииското Правительство поднесоха приветствия и изказаха задоволство отъ тази високо патриотична инициатива. Тѣ се изказаха най-ласкаво за Българскитѣ емигранти и за тѣхната борба за свобода. Кмета на Ниагара Фалсъ отново изказа своето задоволство и това на гражданитѣ на града, че именно въ този градъ е въздигнатъ такъвъ монументъ - символъ на свободата. Отъ страна на гоститѣ на другитѣ националности говори г. Анте Марковичъ, Председател на Обединенитѣ Хървати. Съ бойки думи той подчерта взаимната борба на всички поробени отъ комунизъма народи. - Г-жа Дора Габенска държа прекрасна патриотична речъ, възсторжено прекъсвана отъ бурни аплодисменти.

.АНТЕ МАРКОВИЧЪ.

СЪ ЗНАМЕНАТА ПРЕДЪ ПАМЕТНИКА.

Д-ръ Иванъ Дочевъ каза кратко слово, като поднесе сърдечнитѣ поздрави на Председателя на Националния Фронтъ Д-ръ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ, който поради внезапно заболяване не можа да присъства на тържеството. Д-ръ Дочевъ изтъкна заслугитѣ на главнитѣ дейци по постройката на паметника, като подчерта, че това дѣло е наистина Общобългарско, като за него взеха участие скромнитѣ български емигранти отъ цѣлия свѣтъ. Речитѣ на официалнитѣ лица бѣха изпратени съ нестихващи аплодисменти. Реши се, да се изпрати поздравителна телеграма до Председателя на Б.Н.Ф. Д-ръ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ съ пожелания за по-бързо възстановяване на здравето му, което ,слава Богу, вече става.

Ръководителят на тържеството Никола Стояновъ събщи, че сж получени стотици поздравителни телеграми и писма отъ цѣлия свѣтъ: отъ официални лица, отъ Организациятѣ на братски намъ поробени народи и отъ наши братя емигранти: Министъръ-Председателя на Канада г, Трудо, Н.В. Царъ Симеонъ II, отъ Канцеларията на Президента на С.А.Щ. Роналдъ Регънъ, Председателят на А.Б.Н. Проф. Стецко

ВИНСЕНТЪ КАРИО

Д-ръ Димитъръ Вълчевъ - съосновател на Б.Н.Ф., Главниятъ Секретаръ на Българския Координационенъ Центъръ и Председател на Българското Войнство въ Изгнание Д-ръ Иванъ М. Банковски, Председателят на Комитета на Поробенитѣ народи Хорстъ Улихъ, Председателя на Свѣтовния Антикомунистически Фронтъ Д-ръ Мария Гарсия, Председателя на А.Б.Н. Канада Д-ръ Орисъ Стесивъ, Председателя на Българската Църковна Община въ Мелбърнъ Д-ръ А. Ахпаповъ, Председателя на Свободнитѣ Казаки Генералъ Никола Назаренко, Председателя на Унгарскитѣ "Борци за Свобода" Ернстъ Хока, Председателитѣ на Афганистанскитѣ, Азербеджанскитѣ, Туркестанскитѣ и Татарскитѣ "Борци за Свобода", Председателя на Унгарската Организация "Кръстъ и Мечъ" Уилиамъ Хока. Сжщо: отъ Премиера на Канада Билъ Дейвисъ, Депутатитѣ отъ Торонто: Юрий Шимко, Джонъ Макъ Дермин, Алдермана отъ Торонто Корвинъ Кохински, Председателя на Полско-Канадиската Акционна група, Директора на Института за Балкански проучвания въ Брюкселъ Д-ръ Кирилъ Дръниковъ, Главниятъ Секретаръ на Фондацията

"Макъ Гаханъ" Д-ръ Георги Табаковъ, Лудвигъ А. Скатъ, Д-ръ Никола Зографовъ отъ Колумбия, Проф. Д-ръ Георги Шишковъ отъ Австрия, Клона на Б.Н.Ф. въ Аделаида: Председателъ Тодоръ Х. Ивановъ и Секретаръ Петъръ Петровъ, отъ Хайделбергъ, Германия Викторъ Атанасовъ, Майоръ Тодоръ Жековъ - съосновател на Б.Н.Ф., Тони Рупрехтъ - депутатъ отъ Торонто, Канада.

Отъ всички крайща на свѣта Председателитѣ на Българския Националенъ Фронтъ изпратиха своитѣ поздравления: Д-ръ Иванъ Александровъ - Германия, Иванъ Ивановъ - Испания, Енрико дель Белло - Италия, Иванъ Филипковъ - Чили, Д-ръ Петъръ Колековъ - Англия, Стефанъ Радоевъ - Франция, Никола Атанасовъ - Швеция, Инж. Радой Гърневъ - Еквадоръ, Педро Петровъ - Аржентина, Йосифъ Загорски - Швейцария, Стефанъ Кашевъ - Турция, Инж. Илия Матевъ - Боливия, Стефанъ Казанджиевъ - Австрия, Никола Софранъ - Бразилия, Петъръ Цанковъ - Холандия, Живко Сребровъ - Австралия, Атанасъ Георгиевъ - Нова Зеландия, Василъ Тодоровъ - Белгия, Василъ Баджевъ - Колумбия, а сжщо и много наши активни дейци и съмишленици отъ С.А.Щ., Канада и другитѣ страни: Колко Кондовъ отъ Ню Йоркъ, Драгомиръ Загорски и Инж. Никола Симовъ отъ Калифорния, Петъръ Банковъ отъ Монреал и стотици и стотици още.

Следъ приключване на официалната част, бѣ проведена отлично подготвена литературна програма. Пръвъ рецитира Теньо Чортовъ, 9 год. на чудесенъ Български езикъ дветѣ стихотворения: "Къде е България" отъ Вазовъ и "Обесването на Василь Левски" отъ Ботевъ. Следъ него Презвитера Катерина Кобакова съ своя мелодиченъ гласъ и съ дълбоко чувство изпѣ : "Покойници" отъ Вазовъ. Всички присѣтствуващи останаха очаровани отъ чудесното изпълнение.

Следващиятъ номеръ отъ програмата бѣ рецитацията на г-жа Ягода Тричева на "Хаджи Димитъръ" отъ Ботевъ. Ягода е декламира-ла много пѣти на забави и вечеринки, трогната отъ тозъ великъ за емигрантитѣ моментъ тя изпълни изключително рецитацията. Следъ нея г-ца Софи Коларова, членка на Македоно-Българската Църква "Св.Тройца" въ Торонто декламира стихотворение, посвѣтено на незабравимия нашъ Духовенъ Пасторъ Н.В.Преосвещенство Митрополитъ Борисъ Неврокопски, жестоко убитъ отъ комуниститѣ предъ прага на Църквата му въ Петричъ. Въпрѣки, че Софи е израстнала тука, съ прекрасенъ български езикъ съ патоса на истинска артистка тя изпълни тази рацитация. Всички изпълнения на любителитѣ-артисти биваха изпращани съ нестихващи и бурни аплодисменти.

Следъ кратката, но отлично подобрена програма, Ръководителтъ на Тържеството Никола Стояновъ, покани отецъ Кобаковъ да благослови трапезата, на която всички бѣха насѣдали. Подпомогнатъ отъ прекрасния хоръ при Църквата, достопочтения нашъ отецъ благослови по Християнски Братската Трапеза, като каза кратко слово за значението на този сборъ на братя-емигранти.

Женската секция на Църквата "Св.Иванъ Рилски" въ Ниагара Фалсъ, Канада, бѣха приготвили чудесни български ястия, като не се забравиха, разбира се, червенитѣ яйца и козунацитѣ. Храна имаше за всичкитѣ тѣзи богомолци, надъ 400 души, доволно и пре-доволно. Добре наредения баръ, даваше възможность на стари и вѣрни другари въ борбата, не виждали се отъ години наредъ, да се чукнатъ и съ примрежени отъ сълзи очи да си разправятъ патилата отъ робството въ България. Следъ вечерята младия Коста Кобаковъ закри празненството съ благодарствена речъ къмъ всички.

Въ лицето на всѣки единъ се виждаше задоволство и умиление съ чувство на гордостъ за достойно изпълненъ народенъ дългъ. Всѣки бѣше доволенъ и щастливъ, че отъ сега нататкъ имаме и ние Българскитѣ емигранти мѣсто, където можемъ да запалимъ свѣщица, тамъ, на черковното мѣсто въ двора на Свободната Българска Църква "Св.Иванъ Рилски" предъ паметника, който се издигна въ честь на всички знайни и незнайни герои загинали далечъ въ поробена България, а също и близки, убити или починали далечъ въ Родината или тукъ, прокудени отъ червенитѣ поробители.

ТЕХНИЧЕСКИ СВЕДЕНИЯ ЗА ПАМЕТНИКА

Направенъ е отъ солиденъ гранитъ, високъ е 3,20 м. широкъ 1,20м. лежащъ на двоенъ гранитенъ фундаментъ. На него е изобразена картата на България, символично поставена задъ затворническа решетка, на която измъченъ и изтерзанъ е вързанъ съ вериги "Българинътъ". На английски е цитиранъ Ботевия стихъ: "Тозъ, който падне въ бой за Свобода, той на умира!". Също: "Въ память на нашитѣ героични борци за свобода и безбройнитѣ невинни жертви на безмилостния тоталитаренъ режимъ, който заграби властта въ България на 9 Септември 1944". Построенъ 1983 година отъ Българската Православна Църква "Св.Иванъ Рилски" и Българския Националенъ Фронтъ, Инк. Адреса на Църквата и паметника е: 4871 Willmott st. Niagara Falls, Ont. Canada.

Д-РЪ ДОЧЕВЪ

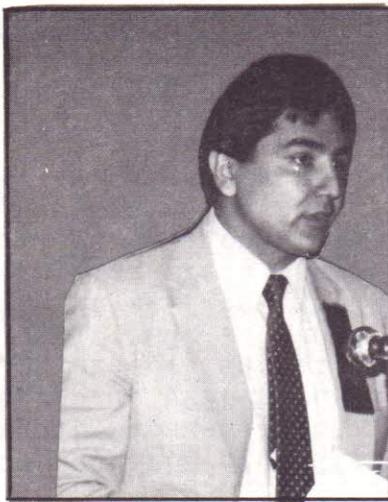
ТЕНЬО ЧОРТОВЪ

ПРЕЗВИТЕРА
КАТЕРИНА

СОФИ КАЦАРОВА

КОСТА КОБАКОВЪ

ЯГОДА ТРИЧЕВА

ЧАСТЪ ОТЪ ГОСТИТЪ НА БРАТСКАТА ТРАПЕЗА
БЪЛГАРСКИ ЕМИГРАНТИ И ТЪХНИТЪ ПРИЯТЕЛИ
ОТЪ ПОРОБЕНИТЪ ОТЪ КОМУНИСТИТЪ НАРОДИ

Д-ръ Иванъ Банковски

Следъ разкъсване на Санъ-Стефанската България отъ лордъ Дизраели-Биконс-филдъ и фюрстъ Бисмаркъ на Берлинския конгресъ въ 1878 година, третѣ голѣми Македонски вилаети /Солунски, Битолски и Скопски/ и голѣмиятъ Одрински вилаетъ въ южна Тракия останаха отново подъ пълна турска властъ. Това конгресно решение донесе пълно разочарование средъ жителитѣ въ тѣзи области и тѣ започнаха да се бунтуватъ и вдигатъ частични възстания, поради неизпълнението на тържествено обещанитѣ отъ Турция реформи. Това дезавуиране на обещанията и продължение на стария турски тероръ, доведе до съставянето на т.н. ВМОРО /Вътрешна Македоно-Одринска революционна организация/, която отъ 1893 г. пое ръководството на съпротивата и постепенното организиране на народа за едно всенародно възстание противъ турското подтисничество.

Във ВМОРО имаше две течения - едното, ръководено отъ генералъ Цончевъ, полк. Янковъ, кап. Протогеровъ и кап. Икономовъ, държеше за възстановяване на Санъ-Стеф. договоръ и присъединяване на Македония и Тракия къмъ България, а другото /Д. Груевъ, Гоце Дѣлчевъ, П. Тошевъ, Б. Сарафовъ и др./ - за автономно управление на останалата подъ Турско робство българска територия. Въпреки тѣзи различия, дветѣ течения вървѣха заедно въ подготовката на възстанието.

Организатори и главни ръководители на възстанието бѣха: въ Македония - Дѣлчевъ, Чакаларовъ, Груевъ, Кляшевъ, Сарафовъ, д-ръ Татарчевъ, поета Яворовъ, Тошевъ, Узуновъ, Сугаревъ, Лерински, Каревъ, Йорданъ Пиперката, Митре Влаха, Питу Гули, Вангелъ Дину и мн. др.; а въ Тракия - кап. Икономовъ, Велко Думевъ, Герджиковъ, Маджаровъ и др. Изобщо във възстанието /подготовка и действия/ взѣха участие само българи и куцовласи, подпомогнати и отъ еврейтѣ, докато гърцитѣ взѣха едно съвсемъ враждебно отношение къмъ него. Тѣ дори изпратиха нѣколко стотинъ доброволци на страната на турцитѣ за потушване на възстанието, а 19 гръцки владици отъ възстаналитѣ области написаха единъ протестъ на турски, френски и гръцки, въ който славословѣха султана и излѣха цѣлата си злоба срещу българитѣ.

За възстанието бѣ дадено нареждане отъ Генералния щабъ на ВМОРО да бѣде обявено 2.8.1903 /Илинденъ/ въ Македония и на 19.8.1903 /Преображение/ въ ю. изт. Тракия. Отъ тукъ идва и името на възстанието ИЛИНДЕНСКО-ПРЕОБРАЖЕНСКО. Самото възстание започна съ разрушаване на телеграфо-телеф. връзки и ж.п. мостове, съсъ заемане на общинитѣ и съ нападение на малки турски гарнизони, които на много мѣста бѣха разбити и прогонени. Постепенно се намѣсиха все повече възстанници, а Турция изпращаше все нови и нови войски отъ Анадола, така че числото на войската и башибозука се възкачи на 350,000 души, срещу общо 26,500 възстанници.

Въпреки несъответствието на силитѣ /1:15/, възстанието продължи цѣли три месеца, презъ което време се произведоха 293 сражения /150 въ Битолския окръгъ/; паднаха 994 възстанници и 5328 турски войника, и бѣха изклани, избити или живи изгорѣни отъ турцитѣ 4694 души отъ мирното население /2565 отъ тѣхъ въ Тракия/. 201 села съ 12000 къщи бѣха опожарени, 70.835 жители останаха бездомни и надъ 100,000 други избѣгаха въ свободното княжество България.

По време на възстанието, цѣлото свѣтовно обществено мнение бѣ силно възбудено отъ донесенията на очевидцитѣ чужди журналисти, които изнесоха съкрушителни данни за жестокоститѣ на турската властъ. Това, заедно съсъ засѣгнатитѣ интереси на Австро-Унгария и Русия на Балкана, предизвика изработването отъ Францъ Йосифъ и Николай I на т.н. Мюрцшегски проектъ за реформи въ Турция, който обаче бѣ слабо приложенъ, затова се дойде и до Балканск. война.

Възстанието не успѣ, но то докара на дневенъ редъ Македонския въпросъ, който и днесъ за българското население въ Македония и Тракия остава неразрешенъ,

Петъръ Измирлиевъ
Вашингтонъ, С.А.Щ.

Официалната Българска Църква е днесъ едно добре оформено оръдие въ рѣцетѣ на комунистическата партия. Начело е поставенъ Патриархътъ Максимъ, прекаралъ и школуванъ дълги години въ Съветския съюзъ, а неговитѣ помощници сѣ отлично подбрани, по начинъ, както и членоветѣ на Народната милиция. Комуниститѣ знаятъ, че едно отъ най-силнитѣ оръжия срещу тѣхния принципъ за безбожничество е религията, нарѣчена отъ тѣхния учителъ "Опиумъ за народитѣ". Затова, още въ първитѣ дни следъ 9 Септемврий 1944 година комуниститѣ въ България се опитаха да се отърватъ отъ носителитѣ на "опиума" и безжалостно и жестоко избиха четири владици и надъ 400 свещеници /вижъ списъцитѣ въ по-старитѣ броеве на БОРБА/. Стотици други загинаха по затвори и лагери, като само малцина останаха да проповѣдватъ Божието слово, хулени и тормозени отъ властитѣ - тѣ бѣха истинскитѣ Христови ученици по страдания и себестрицание!

Отъ 9 Септемврий 1944 насамъ, нито една църква не бѣ издигната, нито дори поправена, нѣкои отъ по-големитѣ манастири бѣха преобърнати въ музей, кждето преоблечени като монаси милиционери се показватъ както кукли на посѣтителитѣ, повечето чужденци. Нашата Православна Църква бѣ разрушена, старитѣ още останали въ Свѣтия Синодъ старци или измрѣха или бѣха изхвърлени, и днесъ най-висшата йерархия се състои отъ строго обучени и подчинени на Държавна Сигурность служители.

Единственото издание съ "религиозно съдържание" е т.н. Църковен Вестник, който не е нищо друго освен притурка на Работническо Дело. Ощо отъ заглавията проличаватъ тѣхнитѣ Архипастирски послания: "Брежнев - живот отдаденъ за социална правда и мир", "Георги Димитров - строител на нова България" и какви ли не вѣнцехваления за този, който закла надъ 100,000 българи и за миротвореца, който донесе миръ и благоденствие напр. въ Авганистанъ и на много други мѣста по свѣта. Нѣма съмнение, че както т.н. Свѣти Синодъ и неговитѣ служители, така и най-скромнитѣ селски свещеници сѣ поставени, прѣко или косвено подъ строгото рѣководство на Комунистическата партия.

Поради географска отдалеченость и политически прѣчки на Запада, Политбюрото не бѣ въ състояние да установи контролъ надъ българската емиграция до сега. Но тѣ се стараятъ и тази прѣчка да премахнат, и то много леко, благодарение на наивностьта на Западната демократична политика, която твърди, че "свещеници не могатъ да бѣдатъ комунисти". Тази слабостъ комуниститѣ използватъ най-рационално: чрезъ обучени тѣхни агенти - облечени въ попски или владишки раса - носещи торби въ червонци или пропогандни книжлета, лесно превзематъ една следъ друга многолѣтнитѣ Български църкви въ чужбина, като поставятъ въ Митрополиитѣ византийско-хитри владици и по църквитѣ послушни попчета, които цѣлуватъ пешоветѣ на тукашнитѣ служители на Българската легация.

Изпратенитѣ отъ България "Богослужители" иматъ за целъ да неутрализиратъ политически и да следятъ емигрантитѣ за тѣхния частенъ животъ. Изпратенитѣ тукъ владици и попове сѣ привилегированитѣ деца на режима. Тѣ ги държатъ не повече отъ 5 години, за да не станатъ поданици и да избѣгатъ, и като ги върнатъ въ България обикновено ги повишаватъ като "Протосингели на Патриарха", както стана това съ владицитѣ Партений и не отдавна съ Демотианъ. Червенитѣ попове въ чужбина се държатъ много лошо: занимаватъ се съ черна борса съ валута, изнудватъ емигрантитѣ та чрезъ връзкитѣ си съ легацията да пуснатъ родители да посетятъ децата си или емигранти да посетятъ България, много пиянствуватъ и всички сѣ алчни за пари замаяни отъ възможноститѣ за покупки отъ Запада.

Следниятъ два епизода илюстрирватъ отлично манталитета и морала на изпратенитъ отъ България "Богослужители": Негово Благоговейство, освенъ службата си къмъ Бога, се е позанимавалъ и съ лека черна борсица съ валута, която давалъ на родителитъ нъ емигрантитъ, като отивалъ въ България. Единъ прекрасенъ день пристигатъ двама нашенци и искатъ обяснения, че вече нѣколко месеца сж били минали и че женитъ имъ не били получили нито стотинка отъ него. Негово Благоговейство обяснилъ че паритъ - нѣколко хиляди долара - били дадени нему, като даръ за църквата. Става пререкание - това става въ Църковния салонъ - става сбиване и накрая висшия ни Духовенъ пастиръ пострадва горкия, съ счупенъ кракъ. Но и той, ербапъ папазъ, не остава длъженъ и чупи ченето на нападателя. Сега се разправятъ съ сждилища - и кой кривъ, кой правъ не се знае, но ясно е, че си имаме бабайтъ башъ папазъ!

Друга весела случка се случи неотдавна въ друга една комунистическа църква: попа, наперенъ, нагизденъ, изпратилъ попадииката съ дъщеритъ си въ България и като се почувствувалъ ергенъ, почналъ да си криви окото настрани. При единъ случай - и това става въ Църковния салонъ или дори въ Църквата - се опиталъ да позакачи една госпожа, млада майка на нѣколко деца, която съ възмущение отхвърлила аванситъ му. И понеже попа не я оставилъ на мира, тя казва това на мъжа си, който поискалъ отъ него обяснение. Божиятъ служителъ безъ да сесмути призналъ, "че имало такова нѣщо" на което съпругътъ доста осезателно, на него и на неговия "тѣлохранителъ" ги понаучилъ какъ да се държатъ въ църква съ чуждитъ жени. Сега, за нѣколко седмици попа ще яде само течна храна, поради неприятности въ ченето! Нѣма какво да се каже: и въ двата случая Божиитъ служители сж се ръководили отъ Свѣтото писание: "Око за око" и "Любете другъ друга"!

Единъ Бюлетинъ издаванъ отъ една Българска Комунистическа църква въ чужбина, съобщава за посѣщението на комунистическия амбасадоръ отъ Вашингтонъ въ църквата съ лигави хвалби, като се изтъква тази голѣма честъ. Редакторътъ на този бюлетинъ сигурно не е забравилъ когато "Тѣхни Превъзходителства ченгетата" въ Централния затворъ въ София бършеха съ брадитъ на "Тѣхни Преосвещения" нуждницитъ на затвора, какъ ги яздѣха като магарета и ги тормозѣха до смъртъ!

Какъ можемъ да си обяснимъ факта, че докато религиата въ България се преследва, стотици Божи служители бѣха избити, църкви се рушатъ и затварятъ, Атеистични дружества растатъ като гъби по цѣла България, въ чужбина се прашатъ попове и владици съ тлъсти синодални заплати, за да раздаватъ Ленинския "опиумъ". И така - безбожие въ България - религиозностъ в чужбина! Шо за диалектично салтомортале е това? Ако религиата е "опиумъ" за народа въ България, какъ така изведнѣжъ се е превърналъ на свещена волица отсам океана? Ако българина въ Родината не се нуждае отъ духовно опрощение на грѣхветъ си, защо да има нужда това българския емигрант-той по-грѣшенъ ли е? Какъ така въ България нѣма нужда отъ попове, а въ емиграция има? Защо напр. габровлии иматъ нужда отъ Директоръ на Клуба на Атеиститъ, а българитъ въ Ню Йоркъ отъ попъ?

Повече отъ очевидно е, че задъ фасадата на този религиозно-атеистиченъ циркаджилъкъ се криватъ следнитъ тенденции: шпионажъ всрѣдъ емиграцията, политическото имъ неутрализиране, оглупяването на Западнитъ либерали, поправяне на неимовѣрно падналия престижъ на България следъ атентата надъ Папата, материална изгода - ако може да се глътне нѣкои и другъ имотъ отъ заграбена църква или отъ нещастенъ емигрантъ и най-последно, материално облагодетелствуване на свои хора, поповетъ, въ замѣна на шпионски сведения.

За очудване е, наивноста на нѣкои наши емигранти, да оставимъ простацитъ, има дори и полуинтелигентни: то нѣмало значение отъ кжде е свещеника, като не можемъ да намѣримъ отъ тука, ще повикаме нѣкои отъ София. Такова едно лѣкомислие може да се обясни по два начина: или престъпно лѣковѣрие или прикрито сътрудничество съ режима въ България. Хване ли се за подобна вѣдица обикновения емигрантъ неизбѣжно попада въ положението на човѣкъ тръгналъ следъ брѣмбара - отъ начало не знае на кжде го водятъ, но следъ това, рано или късно, нѣщо ще го удари по носа!

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАНЕ НА 105 ГОДИШНИНАТА ОТЪ
ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ ОТЪ ОТОМАНСКО ИГО ВЪ НЮ ЙОРКЪ.

На 5 Мартъ 1983 въ хотелъ Шератонъ се състоя традиционното чествуване на "Освобождението на България", организирано отъ обединения съставъ на клона въ града. Нашата емиграция се бѣше масово стекла, а също и много гости отъ братскитѣ намъ поробени отъ комунизъма народи. Присѣдстваваха и много официални лица. На входа всѣки гостъ бѣ окичванъ съ трицвѣтни лентички отъ госпожицитѣ Кондови и други български девойки.

Д-РЪ ПАПРИКОВЪ

Точно въ 9 часа, Ръководителтъ на Тържеството г. Стояновъ откри вечертъя съ подходяще слово. Следъ изсвирването на Американския Националенъ Химнъ и Шуми Марица изслушани на крака и бурно акламирани, Председателтъ на Организацията произнесе речъ. Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ на английски езикъ между другото каза: "...нашата Организация всѣка година чествува паметтъя на всички наши братя, които дадоха живота си за свободата на България, преди повече отъ 100 години. Това чествуване, обаче е свързано и съ новото робство, подъ което пѣшка народа ни ето вече 39 години, робство, много по-тежко отъ турското. Днесъ Българския народъ е оставенъ самъ на себе си да се бори за своята свобода. Той е изоставенъ на своята собствена съдба, безъ упоръ и надежда, че нѣкои ще му подаде ръка за помощ".

МАРИО БИАДЖИ

Следъ него говори г. Димитъръ Бахаровъ отъ Вашингтонъ, който съ възторжена речъ възхвали хилядитѣ наши другари паднали въ бой за свободата на Родината въ наше време. Ние, емигрантитѣ, трѣбва да вземемъ поука отъ всички тѣзи скромни народни борци на повечето отъ които гробоветѣ имъ сѣ незнайно нѣкъде въ Родината.

Главенъ говорителъ на тържеството бѣ Народния Представителъ г. МАРИО БИАДЖИ, отличенъ приятелъ на Българския народъ и на българскитѣ емигранти. Въ речтъя си той изтъкна, че не може да има миръ на свѣта, докато има поробени отъ комунизъма народи. И въпрѣки, че привидно Съединенитѣ Шати, основавайки се на своитѣ демократични принципи, не взима участие въ борбата на поробенитѣ народи, никой американецъ не може да приеме кървавия комунизъмъ да залѣе свѣта. Той увѣри, че не само той, но и милиони американци иматъ въ сърдцата си съзнанието за тѣхния дългъ спрѣмо малкитѣ и беззащитни народи, роби на комунизъма и както Д-ръ Паприковъ каза, сега забравени и изоставени отъ всички.

Председателтъ на Фондацията "Макъ Гаханъ" Проф. Едвардъ Хаскелъ, американецъ роденъ въ България, чиято фамилия е допринесла извънредно много за въ полза на българщината въ миналото, отправи апелъ за подпомагане издигането на величественъ паметникъ на Макъ Гаханъ въ неговото родно село Ню Лексингтонъ. Паметника е изработенъ отъ прочутия български скулпторъ Далчевъ, сега емигрантъ като насъ. Отъ страна на Губернатора на Ню Йоркъ се яви неговия представителъ Джонъ Никосъ, който прочете издадената отъ Губернатора Прокламация. Рѣчитѣ на говорителитѣ бѣха изпратени с' продължителни и бурни аплодисменти.

Ръководителтъ г. Стояновъ прочете имената на Губернаторитѣ и Кметоветѣ на Шати и градове въ Америка и Канада, които изпратиха ПРОКЛАМАЦИИ и ПИСМА по случай нашето тържество, обявявайки 3 МАРТЪ за БЪЛГАРСКИ ДЕНЪ, като на този день надъ кметствата и Щатскитѣ домове се вѣеха Българскитѣ знамена. Получиха се, освенъ 36 ПРОКЛАМАЦИИ и ПОЗДРАВИТЕЛНИ ПИСМА, стотици поздравления отъ сродни намъ Организации, отъ политически лица, представители на Б.Н.Ф. по свѣта и много наши братя по идеи и съмишленици.

Г-нъ Стояновъ също прочете нѣкои отъ Прокламациитѣ и писмата, тази година така многобройни и сърдечни. Съ това се чувствува, че Българския Националенъ Фронтъ печели всѣка година вси повече приятели за нашата кауза. Представени бѣха присѣдстваващитѣ лидери на разнитѣ братски намъ народи, а също и видни наши сънародници, дошли на тържеството:

г. г. Хорсъ Улихъ - Председателъ на Комитета на Поробенитѣ Народи, Хабибъ Майаръ - Афганистанъ, Ернестъ Хока и Вилиамъ Рока - Унгария, Д-ръ Александъръ Брату - Румъния, Д-ръ Едвардъ Рубелъ - Естония, Представителъ на Генералъ Никола Назаренко - Козакія, Искендеръ Насефъ - Азербеджанъ, Стефанъ Басичъ - Хърватско, Риза Гулемъ - Татария.

Видни Български емигранти: Д-ръ Иванъ Дочевъ отъ Ню Йоркъ, Пенчо Пелтековъ отъ Торонто, Д-ръ Ангелъ Тодоровъ отъ Брамptonъ, Цоню Градинаровъ отъ Торонто, Любенъ Ивановъ отъ Ню Йоркъ, Георги Петровъ отъ Кливеландъ, Миро Герговъ отъ Бѣфало, Лазаръ Златковъ отъ Ню Йоркъ, Никола Марковъ отъ Торонто, Петъръ Николовъ отъ Ню Джерси, Дако Цановъ отъ Балтиморъ, Любенъ Топчевъ отъ Ню Джерси и др.

Съ особени акламации и съ ставане на крака бѣ акламирана Афганистанската делегация, представители на най-новия народъ, окупиранъ отъ Съветския съюзъ.

Следъ приключване на официалната частъ, Българската танцова група "Босилекъ" изпълни редица народни танци, хора и ржченици, аплодирани бурно отъ публиката. Първокласниятъ оркестъръ "АМОРЪ" следъ това свири народна и танцова музика до късно презъ нощта. Тържеството завърши при всеобщо задоволство, не само поради отлично изнесената програма, но и поради факта, че отъ години наредъ Организацията сега се яви единна и сплотена, което, не се съмняваме, ще продължи и за въ бъдаще.

ПРОКЛАМАЦИИ ЗА ОБЯВЯВАНЕ НА 3 МАРТЪ ЗА "БЪЛГАРСКИ ДЕНЬ".

ГУБЕРНАТОРИ:

Ричердъ Ф. Селесте
 Джорджъ С. Уал
 Кристофоръ С. Бондъ
 Джеймсъ Томпсонъ
 Марио С. Куомо
 Томасъ Х. Кийнъ
 Михаелъ С. Дукакисъ
 Тоний Анайа
 Снотъ М. Матесонъ
 Антони С. Жрлъ
 Брусъ Бабитъ
 Ричардъ А. Сниллингъ
 Ламаръ Александъръ
 Джорджъ Ариоши
 Аленъ И. Олсонъ
 Маркъ Уайтъ
 Билъ Шефилдъ
 Чарлсъ С. Робъ
 Ричардъ Д. Ламъ
 Вилиамъ О'Нейлъ
 Есбъ Грахамъ

Охайо.
 Алабама.
 Мисури.
 Илинойсъ
 Ню Йоркъ.
 Ню Джерси.
 Масачусетсъ
 Ню Мексико
 Юта
 Висконсънъ.
 Аризана.
 Вермонтъ.
 Тенеси.
 Хавай.
 Нортъ Дакота.
 Тексасъ.
 Аласка.
 Вирджиния.
 Колорадо.
 Конектикътъ.
 Флорида.

КМЕТОВЕ:

Едвардъ И. Кохъ
 Михаелъ Д. Матю
 Джейнъ М. Бърнъ
 Марионъ Берри
 Едвардъ Раскоски
 Ралфъ Клайнъ
 Джеймсъ Грифинъ
 Вилиамъ Д. Шеферъ
 Хенри В. Майеръ
 Артуръ С. Еглетонъ
 Джорджъ В. Войновичъ
 Робертъ В. Бухай
 Винцентъ С. Шьомелъ
 Д. Михаелъ Хюстонъ
 Джералдъ Макъ Кеенъ
 Дайанъ Файнстинъ

Ню Йоркъ, Н. Й.
 Атлантикъ Сити, Н. Дж.
 Чикаго, Ил.
 Вашингтонъ, Д. С.
 Хамондъ, Инд.
 Калгари, Канада.
 Бѣфало, Н. Й.
 Малтиморе, Мл.
 Милуоки, Вис.
 Торонто, Канада.
 Кливеландъ, Охайо.
 Хайландъ Паркъ, Ил.
 Сентъ Луисъ, Мо.
 Спрингфилдъ, Ил.
 Джерси Сити, Н. Дж.
 Санъ Франциско, Кал.

Горнитѣ Губернатории Кметове, по молба на нашата Организация обявиха 3 МАРТЪ 1983 за БЪЛГАРСКИ ДЕНЬ, много дуги пратижа поздравителни писма и телеграми. Всички тѣ поздравявайки Българската национална емиграция за спазване на своитѣ традиции, изказваха надеждата за скорошното Освобождение на България.

Въ последния моментъ се получи трагичното съобщение, че на 1 IX 1983 Съветски изстребителъ сѣ свалили единъ Кореиски пътнически самолетъ близо до Сахалинъ. Всички пътници сѣ убити, между които е Конгресмена ЛАРИ МАКЪ ДОНАЛДЪ, единъ отъ най-виднитъ американски политици, защитавайки каузата на Поробенитъ народи. Отличенъ приятелъ на Българската национална емиграция. До кога Запада ще спи и ще оставя Съветскитъ гангстери да избиватъ най-свиднитъ имъ синове? /Подробности ще дадемъ въ следващия брой на БОРБА/.

Congressional Record

PROCEEDINGS AND DEBATES OF THE 97th CONGRESS, SECOND SESSION

THE BULGARIAN SECRET POLICE DO NOT REPRESENT THE BULGARIAN PEOPLE

HON. LARRY McDONALD

OF GEORGIA

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Thursday, March 3, 1983

● Mr. McDONALD. Mr. Speaker, the Bulgarian National Front, Inc., an organization of Bulgarian-Americans, which has been in existence since 1958, sent a memorandum on the subject of the attempted assassination of the Pope to President Reagan, Vice President Bush, the U.S. Senate and House. In this memorandum, they pointed out the sufferings of the Bulgarian people under communism and how Bulgarian Secret Police complicity in the attempted assassination of the Pope is just one more sad chapter in Bulgaria's history under Communist domination. As the memorandum points out, the trail of the Bulgarian Secret Police is becoming clear for all to see and footprints are very bloody. The memorandum follows:

Memorandum to Hon. Ronald Reagan, President of the United States of America, Hon. George Bush, Vice President of the United States of America, Hon. Members of the Senate of the United States of America, Hon. Members of the Congress of the United States of America:

DEAR SIR: In the past months the international press and television brought out a series of reports in connection with the assassination attempt on the life of His Holiness Pope John Paul II. The "Bulgarian connection" mentioned in the reports refers to the oppressive government of Bulgaria but it also presents the Bulgarian people in false and unfavorable light. We, American citizens of Bulgarian descent, feel it is our obligation to introduce some clarification in defense of the people of Bulgaria, who are now unable to express freely their feelings about crimes such as the attempt on His Holiness' life, a terrorist act most probably done with the knowledge of the Bulgarian communist government.

In fact crimes such as this one are nothing new for the Bulgarian communists. The first victims of their terror were Bulgarian citizens. Here are some illustrations of their terrorist activities in recent history:

1. The detonation of the St. Nedelya Cathedral in Sofia, on April 20, 1925, where over 700 worshippers were killed or seriously wounded;

2. The assassinations of distinguished Bulgarian citizens, such as General Hristo Lukov, on February 13, 1943, Member of Parliament Sotir Yanev, on April 10, 1943, and the Chairman of the Appellate Court Atanas Pantev, on May 2, 1943;

3. On September 9, 1944 the communists seized power in Bulgaria and subjected the country to an unheard of regime of terror. The members of three successive administrations including three Regents, 22 Cabinet Ministers, 86 Members of Parliament and 12 State Counselors were executed on February 2, 1945. Additionally, more than 3,200 persons were summarily executed in the countryside by orders of the so called "People's Tribunals"

4. In the period after September, 1944 brutal terror swept the country and in less than a year over 100,000 Bulgarians—including a large part of the nation's intelligentsia, clergy, army and administration—were murdered without being formally charged, prosecuted, or sentenced.

5. Over 250,000 Bulgarian citizens, out of a total population of six and a half million at that time, were imprisoned, or, sent to concentration camps, such as Rossitsa, Belene, Bogdanov Dol, Kutsian, Lovech etc.

6. A striking example of atheistic violence was the murder of the Bishop of Nevrokop, H. H. Boris, who was shot in front of His church on November 8, 1948. Hundreds and hundreds more priests and Bishops belonging to various religious denominations were also murdered, or sent to vanish to concentration camps.

After the transformation of Bulgaria from "The Land of Roses" to the Land of Blood and Tears, the communist rulers expanded their infamous activity beyond the borders of the country. Following are few examples of Bulgarian communist terrorist activities abroad:

1. The well known Bulgarian patriot Boris Arsov was kidnapped from Denmark in September, 1978. Two months later he was found dead in the Central Prison in Sofia, Bulgaria;

2. The Bulgarian emigrant-writer George Markov was assassinated with a poisoned umbrella in London, England, on September 11, 1978;

3. The BBC announcer and commentator in Bulgarian language Mr. Vl. Simeonov was killed at about the same time, also in London, England;

4. In May, 1979 a communist terrorist made an unsuccessful attempt on the life of the emigrant-publisher Vladimir Kostov in the manner that killed George Markov. Quick medical intervention, however, saved his life. Keeping in mind the endless list of terrorist activities of the Bulgarian communists, one should not be surprised that their "expertise" was utilized by their Soviet masters in organizing the monstrous crime against His Holiness Pope John Paul II.

Communist violence and terror most probably will not stop in Rome. We have all the reasons to believe in the existence of well organized groups also in this country. Most of the members of cultural, business, or, religious delegations sent to this country by the Bulgarian government are their communist agents.

We strongly recommend the imposition of a very strict control over such groups, and, particularly those who under the pretense of religious activities organize pro-communist centers.

United States grants should not be given to students who are selected and sent to this country by the Bulgarian communist government. Legal action should be taken against communist who come to visit, or live in the United States of America, and who conceal their party affiliation. The safety of all Americans of Bulgarian descent should be assured against eventual terrorist actions attempted by communists or their agents.

Dear Sir, we present this Memorandum to your attention believing that we are fulfilling our citizen obligations towards our country, as well as towards our old country. Bulgaria is now enslaved, suffering and denied rights and freedoms of any kind; her people is without any possibility to raise a voice of protest against the terrorist rule of communism imposed on it by a foreign power. As loyal American citizens we are deeply concerned about the principles of liberty and democracy, and hope that our concerns will be considered.

Sincerely yours,

GEORGE PETROFF,

Secretary.

DR. GEORGE PAPRIKOFF,

President. ●

Larry McDonald
M.C.

ГОДИШНО ЗАСЕДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА Б.Н.Ф.

На 6 Мартъ 1983 въ хотелъ Шератонъ - Ню Йоркъ се състоя Годишното Заседание на Ц.У.С.на нашата Организация.Председателятъ Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ направи докладъ за развитата презъ годината дейностъ на всички клонове по свѣта.Сжщо, като редакторъ на БОРБА направи докладъ относно бъдащето издаване на списанието. Касиерътъ Колю Кондовъ даде отчетъ за финансовото положение.Особено голѣма внимание се обърна на доклада на Д-ръ Ангелъ Тодоровъ отъ Торонто относно проекта за издигане паметникъ за "Падналитѣ наши Братя въ Борба противъ Комунизъма". Взеха се решения относно редица въпроси засѣгащи различнитѣ проблеми за дейността за предстоящата година.

Веднага следъ заседанията на Ц.У.С.Председателятъ Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ замина за Вашингтонъ,гдето е ималъ среши и разговори въ Министерството на Външнитѣ Работи - Българския Отдѣлъ,гдето е връчилъ специаленъ Меморандумъ.Сжщо е посѣтилъ нѣколко Сенатора - приятели на нашата Организация,съ които е ималъ разговори относно нашата емиграция и положението на България.Сенаторитѣ сж се изказали много ласкаво относно Меморандума,който имъ бѣ пратенъ предварително и който бѣ четенъ въ Парламента и обнародванъ въ Конгресния Рекордъ.Въ този Меморандумъ се казва,че криминалнитѣ международни престѣпления отъ нѣкои българи сж плодъ на комунистическитѣ терористически организации,а не на невинния български народъ,който пръвъ падна подъ комунистическо робство.

ОТПРАЗДНУВАНЕ "ДЕНЯ НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НИ ОТЪ ТУРСКО РОБСТВО".

МЕЛБЪРНЪ, АВСТРАЛИЯ.

На 6 Мартъ 1983 въ Руската Катедрала въ града бѣ отслужена Божествена Служба отъ новоржкоположения младъ свещеникъ о.Александъръ Морозовъ,чиито дѣдо е билъ бележитъ генералъ въ Руската армия,а баща му -Председателъ на Руското Освободително движение въ Австралия.Присѣтствуваха много отъ националнитѣ български емигранти и наши другари отъ другитѣ поробени страни.

Следъ Църковната Служба бѣ сервирана Братска Трапеза въ залата на Църквата гдето Председателятъ на Българската Църковна Община Д-ръ Ахпаповъ държа кратка но вдъхновена речъ.Той апелира къмъ всички да подпомогнатъ общобългарското дѣло като дадатъ своята лепта за строежа на паметника за "Падналитѣ наши Братя" които се строи въ Ниагара Фалсъ,Канада.

ЧИКАГО, СЪЕДИНЕНИТѣ ШАТИ.

На 6 Мартъ 1983 въ Руската Катедрала "Св.Тройца" бѣ устроена скромна Божествена Служба въ честъ и паметъ на всички паднали за нашата свобода презъ 500 годишно турско робство.

ОТАВА, КАНАДА.

По случай годишнината отъ Освобождението ни отъ Турско робство,клона ни въ града "Горяни" устрои скромно тържество въ вилата на патриотичното семейство Николови.Присѣтствуваха всички национални български емигранти съ семействата си и гости отъ братски намъ поробени народи.Г-жа В.Христова,Професоръ по история въ университета въ Монреалъ държа слово,като описа робството на Българския народъ подъ Отоманско иго.

На 8 Януарий 1983 клона "Горяни" устрои Коледна вечеръ въ залата на Руската Църква "Св.Богородица",на която присѣтствувахъ много наши сънародници - емигранти. Бѣха получени много поздравителни писма: отъ Д-ръ Иванъ Дочевъ,Д-ръ Г.Паприковъ и отъ много наши сънародници.Накрая на тържеството Председателятъ на "Горяни" Димитъръ Николовъ благодари за присѣтствието и за спазване на националнитѣ Български традиции.

КОНФЕРЕНЦИЯ НА СВЪТОВНИЯ ANTI-KOMYHИCTИЧЕСКИ ФРОНТЪ ВЪ НЮ ЙОРКЪ.

На 24 Април 1983 в Стъмитъ хотелъ се състоя специална конференция на Организацията, на която присъствуваха представители на следнитъ народи: Афганистан, Азейрбеджанъ, Аржентина, Бълорусия, България, Виетнамъ, Козакия, Колумбия, Куба, Естония, Германия, Китай, Порто Рико, Никарагуа, Санъ Салвадоръ, Хърватско, Хайти, Словакия, Туркестанъ, Унгария и Украйна.

За Председател на Конференцията бѣ избранъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, Почетенъ нашъ Председател, а за Подпредседатели: Д-ръ Мария Гарсия - Председател на Свѣтовния Антикомунистически Фронтъ и Хорстъ Улихъ - Председател на Комитета на Поробенитѣ Народи. На Конференцията се разгледаха редица въпроси относно международното политическо положение, заплахата отъ комунизма, развоя на сбътията въ Близкия Истокъ и Сръдна Америка и предстоящитѣ Президентски избори въ С.А.Ш. презъ 1984.

Гласуваха се редица резолюции, между които, Правителството на С.А.Ш. да учреди Специаленъ Департаментъ, който да разкрива и преследва комунистическия агентъ въ тази страна, да се подпомогнат борящитѣ се за свобода народи, на първо мѣсто Афганистанъ и пр.

ГРАНДИОЗНА МАНИФЕСТАЦИЯ ПРОТИВЪ СВЪТСКАТА ОКУПАЦИЯ НА АФГАНИСТАНЪ.

На 20 Мартъ 1983 предъ Свѣтското консулство въ Ню Йоркъ, на 67 улица и Лексингтонъ Авеню, повече отъ 2,000 демонстранти взеха участие въ протеста противъ поробването на Афганистанъ и други народи. Представители и групи отъ много нации се наредиха рамо до рамо съ стотицитѣ Афганистанци и Поляци. България бѣ представена отъ група членове на Б.Н.Ф. на чело съ Петъръ Николовъ и Димитъръ Строжановъ, който носѣше Българското знаме.

Представители на Губернатора на Ню Йоркъ Марио Куомо и на кмета Едвардъ Кохъ произнесоха речи въ полза на борбата на Афганистанския народъ за свобода. Отъ много други Американски среди бѣ дадена подкрепа въ полза на тази антикомунистическа демонстрация.

ПРАЗНУВАНЕ "ДЕНЯ НА БЪЛГАРСКАТА ХРАБОСТЪ" ВЪ БЪФАЛО, С.А.Ш.

На 15 Май 1983, ето вече за 25 път, клона на Б.Н.Ф. въ града празнува Гергьовденъ - Денъ на Българската Храбростъ. Следъ Божествената Служба въ Православната Църква "Св. Георги" отслужена отъ отецъ Георги Тимко и пламенното слово на Председателя Миро Герговъ бѣ сложена Братска Трапеза въ салона на църквата.

Присъствуваха надъ 150 души Български емигранти, мнозина дошли отъ близкитѣ градове: Кливеландъ - група начело съ Илия и Валери Йорданови, отъ Торонто: Цоню Градинаровъ, Златковъ, Гачевъ и още много други. Главни говорители бѣха Генералъ Сибулски, Шерифа Томасъ Неганъ и Председателката на Украинскитѣ жени г-жа Даша Просикъ. Всички заклеиха комунистическото робство и похвалиха Българската емиграция, която тачи традицията на народа си. При тържествена обстановка, на многозаслужилитѣ приятели на България - Генералъ Сибулски и отецъ Тимко имъ бѣха връчени нашия Орденъ "Борба за Свободата на България" - I класъ, златенъ.

Бѣха получени множество поздравителни телеграми и писма: отъ Н.В. Царь Симеонъ II, отъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, отъ Д-ръ Георги Паприковъ, отъ много приятели на поробена България: Сенатори, Народни Представители и пр.

Накрая Българската Танцова група изпълни отлични народни хора и ржченици.

ПРОТЕСТЪ ПРОТИВЪ КОМУНИСТИЧЕСКАТА "КУЛТУРНА" ПРОПАГАНДА ВЪ ЛОСЪ АНДЖЕЛЕСЪ.

Комунистическата легация въ Вашингтонъ съ съгласието на Университета въ Лосъ Анджелесъ организираха "културна" българска вечеръ въ една отъ залитѣ на Университета. Между другитѣ щѣлъ да държи сказка за "Ударницитѣ на Българската литература Кирилъ и Методий", посланика Стоянчо Жулевъ. Българската емиграция, добре организирана, напечатва Протестенъ листъ и заедно съ копия отъ статии, заедно съ Меморандума до Президента Регънъ издаденъ отъ Б.Н.Ф. раздавала тѣзи листовки предъ вратата на залата. Другарчето Жулевъ се поуплашило и пратилъ нѣкои си Савовъ да държи сказката. Шомъ почналь пропагандното си слово Проф. Д-ръ Николай

Алтърковъ заедно съ възмутената емиграция протестираше противъ правото на отявлени комунисти да говорятъ свободно въ тази страна. Скасчика героически избѣгаль отъ сцената и тържеството продължило съ слово отъ Декана на Университета Проф. Бирнбаумъ. Въ залата присѣтствували къмъ 80 слушатели, американци и българи. Нашенцитѣ биди познатитѣ въ града блюдолизци, които за паница комунистическа леща продаватъ и баща си и даватъ подъ наемъ Родината си! Разбира се, всичкия масрафъ е билъ за смѣтка на Българската легация т.е. отъ съдрания джобъ на народа ни.

Обединенитѣ Български Емигрантски организации въ Калифорния подготвятъ протестъ и Сждебно дѣло, за забрана на комунистическата пропаганда, която е за смѣтка на Американския данъкоплатецъ.

ПРОТЕСТЪ ПРОТИВЪ СЪВЕТСКА ТЪРГОВСКА ДЕЛЕГАЦИЯ ВЪ КАЛГАРИ, КАНАДА.

На 24 Май 1983 пристигна въ града Съветска Търговска мисия начело съ члена на Политбюрото на СССР - Михайлъ Горбачевъ, да молятъ Канадиското правителство да имъ продадатъ зърнени храни, иначе щѣли да измрътъ отъ гладъ.

Емигрантитѣ отъ поробенитѣ страни организираха протестъ, като съ националнитѣ си знамена и плакати изобличаваха мисията на Съветскитѣ шпиони. Българската група начело съ Председателя за Калгари Д-ръ Борисъ Ганчевъ бѣ на челнитѣ редици на протестнитѣ групи.

ПРАЗДНУВАНЕ "СВ. СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ" ВЪ РИМЪ, ИТАЛИЯ.

На 24 Май 1983 Българската Обединена Емиграция въ Римъ положиха традиционния венецъ на гроба на Св. Кирилъ въ базиликата Св. Климентъ. Панахидата бѣ отслужена отъ Отецъ Софрановъ, като на гроба на Св. Кирилъ държа кратко слово Д-ръ Димко Статевъ. Цѣлото множество отъ емигрантитѣ спонтанно изпѣха Шуми Марица и Върви, народе възродени.

Следъ тържеството бѣ дадена Братска Трапеза за всички, на която нашиятъ Представителъ Енрико делъ Белло каза високо патристично слово.

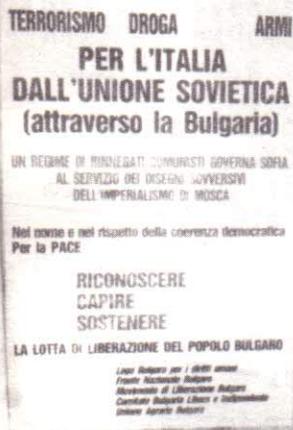
Петози случай Българската емиграция издадоха и разлепиха по-цѣлия градъ два афиша, въ които се казва, че Българскиятъ народъ нѣма нищо общо съ купенитѣ комунистически терористи, които не само искаха да убиятъ Н. С. Папата, но съ въ центъръ на всички нелегални търговии съ наркотици, оръжия, а също и на всички терористични акции на убийства и отвлечения.

Малко следъ Панахидата на емигрантитѣ, се довлѣкоха нѣколко омнибуса отъ Швейцария, Австрия и отъ разни градове на Италия, натѣпкани съ чиновницитѣ, ченгетата, шофьоритѣ и купена гаменория отъ Българскитѣ консулства, за да правятъ калабалкъ. Преоблечени попове-ченгета измърмориха нѣкаква "панахида". Италианската полиция ги силно охраняваше, защото знаеше съ каква паплачъ има работа и че да не се исипе гнѣвътъ на емигрантитѣ върху главитѣ на тѣзи червени "богомолци".

ЗАСЕДАНИЕ НА "ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТЪ ЗА СВОБОДАТА".

На 13 - 14 Май 1983 въ Мюнхенъ се състоя заседание на Съвета подъ почетното Председателство на Н. И. В. Д-ръ Отто фонъ Хабсбургъ. Председателятъ на Съвета Джонъ Уилкинсонъ, Британски Народенъ Представителъ откри заседанията, въ присѣтствие на представители на повечето отъ Свободнитѣ Европейски страни и на почти всички окупирани отъ Съветския съюзъ народи.

Генералниятъ Секретаръ г-жа Слава Стетцко даде докладъ за досегашната дейность на Организацията, следъ това последваха множество доклади по международното положение въ свѣта и пр. Накрая се съставиха нови Комисии: по Политическитѣ въпроси, Национални проблеми, Военни проучвания, Стопански и Финансови проблеми. Отъ Българска страна Г. Ш. Майоръ Д-ръ Иванъ М. Банковски бѣ избранъ като членъ на Военната Комисия.

**ПОЗИВЪ ПРОТИВЪ
КОМУНИСТИТЪ
ИЗДАДЕН ОТЪ
НАЦИОНАЛНАТА НИ
ЕМИГРАЦИЯ ВЪ РИМЪ
И РЕЗЛЕПЕНЪ
ПО ЦѢЛИЯ ГРАДЪ.**

ЧЕСТВУВАНЕ "СЕДМИЦАТА НА ПОРОБЕНИТЪ НАРОДИ" ВЪ НЮ ЙОРКЪ.

На 10 Юлий 1983 в Ню Йоркъ стана традиционното чествуване на "Седмицата на поробенитѣ отъ комунизма народи" - Юбилейно тържество по случай 25 години отъ гласуване на тържеството отъ Парламента на Съединенитѣ Щати презъ 1959 година.

ПАРАДА НА "ПОРОБЕНИТЪ НАРОДИ"

Българският Национален Фронтъ взе най-живо участие въ всички инициативи по този случай. На грандиозния парадъ по Петото Авеню в който взеха участие много хиляди емигранти отъ поробенитѣ страни, като Почетенъ Председател на Комитета на челната редица на парада бѣ Д-ръ Иванъ Дочевъ. Нашата Организация бѣ представена отъ внушителна група на чело съ: Колю Кондовъ, Никола Стояновъ, Петъръ Николовъ, Трайко Гоговъ, Тодоръ Безевъ и пр. На чело на групата се вѣеше Българската знаме носено отъ знаменосеца Димитъръ Строжановъ.

Надъ 30 етнически групи отъ разнитѣ нации взеха участие съ надъ 4,000 души отъ тѣхнитѣ членове: Афганистанъ, Азейрбеджанъ, България, Бѣлорусия, Китай, Латвия, Унгария, Куба, Хърватско, Естония, Камбоджа, Албания, Виетнанъ, Германия, Литвания, Румъния, Словакия, Туркестанъ, Козакия, Татария. Нѣкой нации бѣха представени отъ разни тѣхни организации.

Въ Катедралната Църква "Св. Патрикъ" се състоя Божествена Служба, следъ което последва парада до Централния Паркъ в Ню Йоркъ, гдето се състоя Публиченъ Митингъ. Д-ръ Иванъ Дочевъ бѣ главенъ говорител, въ чиято си речъ той подчерта, че: "...сега е вече ясно, че българскитѣ комунисти, сѣ главнитѣ двигатели на международния тероризъмъ и по заповедитѣ на Кремль се опитаха да убиятъ Н.С. Папата". Гости говорители бѣха Народнитѣ Представители Вилиамъ Гринъ и Марио Биаджи, прдстави-тели на Губернатора Марио Куомо, на Сенатора Алфонсъ де Амадо, дошлия нарочно отъ Калифорния икономистъ Бенъ Фернадесъ, лидери на разни нации и Председателя на Комитета Хорстъ Улихъ. Митинга въ Централния Паркъ завърши съ фолклорна програма, въ която взеха участие танцовитѣ групи на Китай, Куба и Туркестанъ.

На 14 Юлий 1983 въ Съмитъ хотелъ се състоя събрание, където се прочетоха Прокламациитѣ на 22 Губернатора, Кмета на Ню Йоркъ и кметоветѣ на много отъ голѣмитѣ градове на Съединенитѣ Щати.

На 16 Юлий 1983 бѣ организиранъ банкетъ въ честь на Д-ръ Ку Ченгъ Кангъ, Почетенъ Председател на Международната Анти-комунистическа Лига, който дойде отъ Тайван, като гостъ по случай "Седмицата на Поробенитѣ Народи". Банкета се състоя въ Китайския Народенъ Домъ въ Ню Йоркъ.

На 17 Юлий 1983 при Паметника на Свободата на острова при Ню Йоркъ се състоя Чествуване на Героитѣ отъ Съпротивата въ Афганистанъ, които вече трета година се борятъ противъ Съветската окупация.

На 19 Юлий 1983 се състоя Специално Тържество въ Бѣлия Домъ въ Вашингтонъ гдето Президента Роналдъ Регънъ подписа своята Прокламациа за чествуване на "Седмицата на Поробенитѣ Народи". Присѣтствуваха много Народни Представители, Сенатори, лидери на Организациитѣ на Поробенитѣ народи и видни политически и военни лица.

ЧЕСТВУВАНЕ "ПАМЯТЪТА И ДЪЛОТО НА ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ" ВЪ НИАГАРА ФАЛСЪ, КАНАДА.

На 20 Февруарий 1983 въ Българската Православна Църква "Св.Иванъ Рилски" се отпразднува годишнината отъ кончината на Апостола на Българската свобода Василъ Левски. Следъ Църковната Служба Отецъ Тома Кобаковъ изнесе рефератъ за живота, дейността и кончината на този великъ български патриотъ. Много български емигранти присътствуваха, отъ близо и далеч на това общобългарско тържество.

ЧЕСТВУВАНЕ "НЕЗАВИСИМОСТЪТА НА ХЪРВАТСКО" ВЪ ТОРОНТО, КАНАДА.

На 10 Априлъ 1983 Обединенитѣ Хърватски Организации тържествено чествуваха тѣхния "Денъ на Независимостъ". На банкета присътствуваха представители отъ всички поробени отъ комунистически страни. Българскиятъ Националенъ Фронтъ бѣ представенъ отъ Инж. Ангелъ Гандерски, Д-ръ Ангелъ Тодоровъ и Цоню Градинаровъ. Председателятъ на Б.Н.Ф. за Канада Инж. А. Гандерски поздрави братята хървати съ възторжена речъ, като каза, че вѣковното братство между двата народа никога и отъ никого не може да се наруши.

ПРОТЕСТЪ ЗА СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ ПРЕДЪ "КОНФЕРЕНЦИЯТА ЗА СИГУРНОСТЪ".

На 23 Февруарий 1983 Представителятъ на нашата Организация за Севернъ Испания въ Билбао, Иванъ Ивановъ е изпратилъ едно изложение до всички делегати на "Конференцията за Сигурностъ и Коопериране", която заседава въ Мадридъ. Въ това изложение се иска възстановяване на етническите граници на България излизане отъ сферата на Съветска окупация и възстановяване на законната Конституционна Манархия. Той е получилъ много отговори отъ делегатитѣ, мнозина отъ които доста благосклонно отговарятъ на неговитѣ тези, подкрепени отъ исторически данни.

ЧЕСТВУВАНЕ ПАМЯТЪТА И ДЪЛОТО НА МАКЪ ГАХАНЪ.

Американскиятъ воененъ кореспондентъ ЯНУАРИУСЪ МАКЪ ГАХАНЪ описа съ 10 писма до Европейските вестници турските звѣрства презъ време на Априлското възстание. Съ това той, заедно съ други видни европейци, наши приятели, събуди заспалата Европейска съвест и помогна за нашето Освобождение. Скоро следъ войната той почина отъ петнистъ тифъ въ Цариградъ, като тѣлото му бѣ пренесено по-късно въ родното му село Ню Лексингтонъ, Штата Охайо, като на надгробния му паметникъ бѣ поставенъ надписъ "Освободителя на България".

Признателната Българска емиграция къмъ неговото дѣло, организирана въ специаленъ комитетъ събира средства за издигане паметникъ въ родното му село, като знакъ на почитание, Паметника ще бѣде изработенъ отъ видния български скулпторъ Далчевъ, сега и той въ изгнание въ Съединенитѣ Шати. Препоръчваме на всѣки български емигрантъ да подпомотне това патриотично дѣло, като изпрати своята помощ до:
Mc Gahan American-Bulgarian Fundation
P.O.Box 641, New Lexington, Ohio 43764, U.S.A.

ВИСОКО ПАТРИОТИЧЕНЪ ЖЕСТЪ НА "БЪЛГАРСКО ОГНИЩЕ".

Българскиятъ Емигрантски Патриотиченъ Кръжокъ "Българско Огнище" който издава списанието "Български прегледъ" за втори пътъ прави конкурсъ между българските емигранти за написването на книга или студия върху живота въ България следъ 9 Септември 1944 година. Наградата е 2,000 долара, оценена отъ петъ членна комисия. Подробности могатъ да се доставятъ отъ:

FOYER BULGARE. Apartado 17495 - Los Ruices, Caracas, Venezuela.

ВЪ МИРЪ И НА ВОЙНА, Ив. Банковски, 1982, 166 стр. на български.

Сборникът отъ случки и спомъни на автора, предадени като разкази около времето на Втората Свѣтвна война. Крайно интересно и увлекателно четиво, дадено живо, картинно и съ лекъ хуморъ.

ОВЧАРЪ И САМОДИВА, Любомиръ Рилски, 1982, 50 стр. на български.

Рилска овчарска легенда, предадена като балада въ стихотворна форма, на прекрасенъ чистъ български езикъ. Авторътъ преминалъ презъ безброй лагери и затвори като мъченикъ, съ тази балада изразява най-сърдечно - свободата!

ЕДИНЪ МЪЧЕНИКЪ ЗА ВЪРАТА, Падре Иванъ Софрановъ, 1983, 80 стр. италиански.

Описание на живота, страданията и трагичната кончина на Монсиньоръ Босилковъ, жестоко убитъ отъ комунистѣ въ България следъ 9 Септемврий 1944.

СТРАДАНИЯТА НА ЧОВЪКА, Димитъръ Георгиевъ, 1982, 80 стр. на английски.

Популярно-философски трудъ, отричащъ и заклеймяващъ комунистическата диктатура и тероръ и показващъ пътя за свобода и щастие на човѣчеството.

ИСТОРИЯ НА ПОШИТЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ, Д. Загорски, 426 стр. 1983, на български.

Монументаленъ трудъ отъ единствения експертъ на български пощенски марки и притежателъ на уникални сбирки, обнародвани за пръвъ път. Дадени сж факсимилета отъ стотици писма, пощенски картички отъ Освобождението насамъ, оригинално вървѣли съ най-рѣдкитѣ български марки и отъ всички крайща на България.

СОЦИАЛИЗЪМЪТ ВЪ БЪЛГАРИЯ, Наталия и Владимир Костови, 1983, 174 стр., на български.

"Опит за равносметка", както наричатъ авторитѣ книгата си, видни журналисти, избѣгали отъ България преди нѣколко години. Комуниститѣ се опитаха да убиятъ Владимиръ Костовъ въ Парижъ съ отровенъ чадъръ, както Георги Марковъ, но навременна хирургическа интервенция спаси живота му. Отлична анализа на комунистическата доктрина отъ хора, били близки до партията до преди нѣколко години.

ЕТАПИ, Архимандридъ Георги Елдъровъ, 1982, 130 стр., на български.

Бележки и текстове за духовенъ животъ. Крайно интересно съпоставяне на текстъ отъ Свѣтото Писание съ отломки отъ трудове на наши и чужди писатели.

КЛАСИЧЕСКА ФИЗИКА, Стефанъ Мариновъ, 1981, 5 тома общо 1200 стр. на английски.

Монументаленъ трудъ на български ученъ, избралъ свободата на Западъ. Той е освенъ физикъ, но и поетъ, писателъ, полиглотъ. Издаде въ чужбина много трудове оригинални по форма и съдържание. Съ този трудъ авторътъ се старае да реформира философията на живота и конвенционалнитѣ ни знания за вселената. Оборва Айнщайнъ съ реални физически и математически концепции. Очудващи познания и изказвания съ смѣлость и даже "не салоненъ" стилъ и езикъ.

НАЦИОНАЛНО ОСВОБОЖДЕНИЕ И СОЦИАЛНА РЕВОЛЮЦИЯ, Балкански, 1982, 166 стр., на френски.

Кратка история съ коментари по събитията около Илинденското-Преображенско възстания и дейността на Българскитѣ анархисти по това време.

ЗА ДА ПОЛУЧИШЪ ДУХОВНА СИЛА, Пасторъ Петъръ Поповъ, 1982, 56 стр., на английски.

Евангелиста българина-емигрантъ Петъръ Поповъ, известенъ като проповедникъ почти ежедневно по телевизията въ всичкитѣ Щати на Америка, сжщо издава и духовно-евангелски книжки. Разобличава атеизма на комуниститѣ и тѣхнитѣ аморални дѣяния.

ОМРААМЪ МИХАЕЛЪ АЙВАНОВЪ /Михайлъ Ивановъ/, учителъ и Мастеръ на "БЪЛОТО БРАТСТВО", основано на времето въ България отъ Петъръ Джновъ. Следъ 9 IX 1944 комуниститѣ ги преследваха и разгониха. Следъ смъртта на Джновъ, като Мастеръ биде избранъ добре обучения въ Индия и пр. Михайлъ Ивановъ, който основа централата на "Братството" въ Южна Франция съ клонове по цѣлия свѣтъ. Мастера написа и издаде надъ 300 книги и брошури съ религиозно-философско съдържание.

КНИГИТѢ СЕ ДОСТАВЯТЪ ЧРЕЗЪ "БОРБА".

На 15 II 1983 почина на 62 годишна възраст в Торонто, Канада, националният български емигрант и дългогодишен член на Българския Национален Фронт

СТЕФАНЪ СУМЕРСКИ

Роден в Берковица, още от малък се включва в борбата против комунизма и скоро става водач на Legionerit в града. През 1941 постъпва като войник в Брониранията бригада в София, после в Школата за Запасни Офицери от гдето стига до чин капитан. Преследван и тормозен от комунистите, често хвърлян в затвори и лагери, той успява да избяга в Югославия. След интервенцията на Б.Н.Ф. през О.Н. той и голъма група българи стигат Запада - Триест. През 1953 емигрира за Торонто, гдето веднага се включва в дейността на Организацията. Започва да пише Записки за неговите преживявания по затворите в България, но разбитото му здраве, скоро се влошава и той напуска този свят, горд и непобедим с идеите си, на които остана вярно през цялия си живот.

На 10 IV 1983 почина в София на 72 годишна възраст българският патриот

ПОДПОЛКОВНИКЪ СТОЯНЪ Ц. ГЛУХОВЪ

Син на офицер, загинал в Балканската война, завършил Военното на Н.В. Училище от 53 випуск, през време на войната бива изпращан в освободена Македония и Тракия. През 1948 го уволняват "за обида на Съветски офицер", като не му дават работа и дълго го тормозят и преследват, което докара и скорошната му кончина. Отличен офицер и пламенен патриот, той не видя Родината свободна.

На 24 XII 1983 почина на 75 годишна възраст в Балтиморе, С.А.Щ. славния български патриот, емигранта

ВЕЛИЗАРИИ СПАСОВЪ
/ВЕСО ДАСКАЛА/

Завършва Юридическия факултет в София, гдето като студент е водач на Патриотична антикомунистическа група, която всъщност е страх и трепет между провокаторите-комунисти. Славни и незабравими са неговите акции против Ньойския договор през Ноември, когато цялата патриотична българска младеж излизаше на улиците да протестира против несправедливостта към Българския народ. Артист, поет, боец - стига до чин капитан - Веко Даскала, както всички го знаехме, прекара много години по лагери, затвори и оловни мини в България, докато можа да избяга от нечувания тормоз, съизпотрошени кости и ранен на много места.

Отначало емигрира за Южна Америка, но после се прибира в Щатите, гдето става инструктор по физическо възпитание в един институт. В емиграция, той никога не забрави дълга, на което цял живот безвъзмездно служи вярно и честно.

На 9 II 1983 почина на 66 години в Лос Анджелис, С.А.Щ. Българският емигрант

ИЛИЯ ФИЛЕВЪ

Отломък от славния род Филевци от Охрид, радатели на българщината през дългите години на робството на Македония, Илия винаги си оставаше с висок патриотичен български дух. В емиграция взимаше най-активно участие в всички инициативи на Македонската Патриотична Организация особено за запазване на Българщината в чужбина.

На 28 VII 1982 почина при трагични обстоятелства на 32 години сина на нашия братъ въ борбата Д-ръ Сирано Сяровъ

ЯВОРЪ С.СЯРОВЪ

Покойниятъ нашъ младежъ бѣ извънредно интелигентенъ, надаренъ съ високо патриотиченъ духъ и макаръ роденъ въ Германия, обичаше България, като свидно свое Отечество. Малцина сж такива български патриоти, самоотвержени и благородни, като покойния Яворъ.

На 4 I 1983 почина въ Бюфало на 65 години националния български емигрантъ

ЕЛЕНКО ТОДОРОВЪ ИВАНОВЪ

Роденъ въ с.Чопрене, Бѣлоградчишко, той служи въ 5-ти Коненъ полкъ и достига до чин подофицеръ. Баща му е единъ отъ първитѣ войници, който влиза въ Одринъ презъ Българската война, но въпрѣки това, комуниститѣ го заточватъ въ с.Жеравна гдето следъ тормозъ почива. Еленко забѣгва въ Югославия презъ 1948 и става Горянинъ за повече отъ 5 години. Братъ му Велко заминава за Френския легионъ и скоро намира геройска смъртъ въ Индо-Китай. Синътъ на Еленко, 20 годишенъ, бѣга презъ границата, но бива хванатъ и заточенъ въ лагера Бѣлене и тамъ най-жестоко убитъ.

Погребението на Еленко бѣ извършено отъ Отецъ Кобаковъ при стечение на цѣлата на българска емиграция. Трогателно слово държа Миро Герговъ за заслугитѣ на покойния български герой. Еленко бѣ награденъ съ Ордена "Борба за Свободата на България" отъ нашата Организация.

На 28 III 1983 почина на 82 години, въ Ниагара Фалс, Канада националния български емигрантъ

КУЗМАНЪ КУЗМАНОВЪ

Роденъ въ с.Чипровци, но израстналъ и живѣлъ въ с.Гложене, Орѣховско, покойниятъ бѣ служилъ въ I Инженеренъ полкъ, като бива произведенъ въ чинъ подофицеръ. Поради непрестания тормозъ на комуниститѣ избѣгва презъ границата за Югославия и отъ тамъ презъ Триестъ, емигрира за Канада. Остава съпруга, две дъщери и единъ синъ-левентъ.

Погребението се извърши отъ отецъ Тома Кобаковъ въ Българската Църква "Св.Иванъ Рилски". На гроба му държа слово за живота и дейността му Миро Герговъ, Председателъ на клона на Б.Н.Ф. въ града.

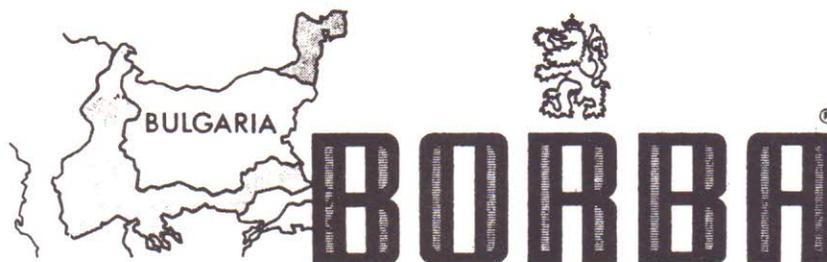
На 11 VII 1983 почина на 64 години въ Чикаго, българския емигрантъ

ПАНДО ВЪБАНОВЪ

Роденъ въ видното село Градецъ, той служи въ Националната Българска войска като стига до чинъ Подофицеръ. Гоненъ и тормозенъ отъ комуниститѣ, като виденъ тѣхенъ противникъ, много пати затварянъ по лагери и затвори, той успѣва да избѣга презъ границата за Югославия презъ 1951 година, а отъ тамъ за Триестъ. Въ 1956 емигрира за Чикаго, гдето го заварва и кончината му.

Покойниятъ Пандо бѣ отличенъ български патриотъ и антикомунистъ.

БОГЪ ДА ГИ ПРОСТИ!

MAILING ADDRESS:

P.O. BOX 59240

CHICAGO, ILL. 60659, U.S.A.

Incorporated in the State of
 New York, November 7, 1958

Non Profit Organization
 Illinois, 23307, Nov. 16, 1962

Trade Mark Registration,
 N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

РЕДАКТОРЪТЪ НА "БОРБА" Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ СЪОБЩАВА:

Този брой на БОРБА закъсня твърде много поради редица причини, една от които бѣ заболѣването на редактора, което продължи повече отъ два месеца. Благодарение на всеблагата помощ на Светаго Георгия Победоносца и на моитѣ колеги, отново поемамъ борбата, за да принесе скромната си данъ за свободата на Родината. Отъ сърдце благодаря на всички мои съмишленици, другари и познати отъ цѣлия свѣтъ, които ми пожелаваха здраве и бодростъ въ тѣзи тежки за мене часове. Тѣхнитѣ братски и приятелски чувства ми вдъхваха още повече куражъ и вѣра, че дѣлото трѣбва да се продължи да крайната победа!

Всѣки може да си представи моята мъка, че не можахъ да присѣтствувамъ на откриването на "Паметника за Падналитѣ наши Братя за Свободата", който точно на Великденъ и Гергьовден се откри въ Ниагара Фалсъ. Градндюзниятъ празникъ свързанъ съ това откритие, благодарение на клона на Б.Н.Ф. въ Канада и на Българската Църква "Св.Иванъ Рилски", ми бѣ утешение и благодарностъ, че това велико дѣло се осъществи благополучно и на време. Хвала на тѣзи, които помогнаха!

Отдѣлно, нашата Организация разпраща по цѣлия свѣтъ АПЕЛЪ до всички Български Църкви, Църковни Д-ва, Емигрантски Организации и патриоти-българи да не пропуснатъ тази година да организиратъ ПАНАХИДА на 11 СЕПТЕМВРИЙ 1983 въ паметъ и поменъ на всички наши братя и сестри погинали отъ кървавия комунизъмъ или починали далечъ отъ Роденъ Край. Тѣзи ПАНАХИДА родолюбивата емиграция прави ето вече повече отъ 30 години и надѣваме се, че скоро ще ги правимъ въ свободна България.

Не е важно въ каква Църква ще бждатъ отслужени тѣзи ПАНАХИДИ: Православна, Католишка или Протестантска или дори въ нѣкое заведение или домъ. Не е важно, колко души ще присѣтствуватъ - важното е, че ще си спомнимъ за жертвитѣ на тѣзи, които дадоха живота си, за да можемъ ние да живѣемъ на свобода. Моля, веднага следъ ПАНАХИДИТЪ, пратете ми кратка дописка за БОРБА, на адреса даденъ на тази страница.

Моля за извинение сжщо, че на много писма, стотици и стотици, които се получаватъ въ Редакцията се отговаря доста мудро. Ние се радваме на всѣко едно емигрантско писмо и съ радостъ отговаряме, макаръ и на кратко. Вземете си бележка, че занапредъ ВСИЧКАТА КОРЕСПОНДЕНЦИЯ да се изпраща до адреса въ Чикаго:

BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC. -- BORBA. P.O. Box 59240 CHICAGO, ILL. 60659
 Пощенската Кутия въ Ню Йоркъ ще се закрие отъ нова Година. При всѣка промяна на адреса, пращайте новиятъ си адреъ, ако искате да получавате и занапредъ БОРБА.

ЗА БЪЛГАРИЯ!